

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Iehova

„Și vor ști că eu sunt Jehova”

·Ezekiei 45:15

CONȚINUTUL

Justificarea servului lui Iehova	2
De cine a divorțat ea?	3
Măna eliberatorului nu a fost scurtată ostăzi	4
Limba servului	5
Persecuțiune nu dăre în lături	7
Aprinzătorii focului merită durerea	9
Apărare prii cunoștinșă	9
Cunoștinșă falsă	11
Isvorul cunoștinșei	12
Cunoștinșă priă mustrare	15
Intrebunțare practică	15
Lucrarea împărăției	16

Autor: N. H. KNORR

Președintele societății: Watch Tower Bible and Tract Society
Brooklyn 2, N. Y., U. S. A.

Editura: Asociația „Martorii lui Iehova” din România
Persoană juridică morală
București 2, Str. Basarabia, 38

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU” ISAIA 43:12

JUSTIFICAREA SERVULUI LUI IEHOVA

Cel ce Mă îndreptățește este aproape; Cine va vorbi împotriva Mea? Să ne înfățișăm împreună! Cine este potrivnicul Meu? Să înainteze spre Mine! — Isaia 50: 8, Traducere americană

IEHOVA a stat sub o mulțime de abuzuri de circa șase mii de ani. Dar El nu va tolera aceasta pe vecie!

Ziua de lung timp prezisă pentru a se justifica pe Sine și pentru a justifica pe servul Său ocărit, și-a revărsat zorile sale peste lume. Timpul pentru care avea un motiv bun spre a permite astfel de abuzuri ca o probă mare peste cei ce se închină lui Dumnezeu și-a atins limita. Acum, oamenii cari provoacă suveranitatea Sa universală și cari defaimă numele Său, trebuie aduși la tăcere și doborâți jos în nimicire. Puterea și dreptul Său de a domni peste toate creaturile cari trăiesc în tot universul nu trebuie mai mult lăsate în ceartă. Numele Său și toată gloria pe care el o reprezintă, trebuie curățit de orice acuze false și de rușinea pe care limbi flecare le-au tencuit asupra lui. Aceasta înseamnă, deasemenea, că în curând servii Săi pe pământ nu vor mai apare mai mult acestei lumi ca servind în mod nebun și fanatic unei divinități care nu poate să-i ajute, să-i ocrotească și să-i elibereze. Pentru integritatea lor neîntreruptă înaintea lui Iehova în mijlocul abuzurilor, El li va expune ca slujitori aleși ai singurului și viului Dumnezeu adevărat. Rușine va acoperi atunci pe toți aceia cari urmează dumnezei falși și pe străluciții conducători religioși.

² După aparențe, șansele par a fi toate împotriva unui astfel de rezultat. Pentru ce? Pentru că, în opoziție față de servii relativ puțini la număr, ai Dumnezeului Celui Prea Înalt pe pământ, stă o impozantă organizație religioasă. Aceasta se laudă cu sutele de milioane de membri, Catolici, Protestanți și Iudei. Ea caută favoarea acestei lumi, și lumea o ține în respect deosebit și o privește ca o parte integrală a ei și ca un paznic incredincios al „legii morale”.

³ Lumea depinde de organizația religioasă spre a o păstra în favoarea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Lumea o angajează să se roage pentru programele și activitățile ei lumești, și să câștige binecuvântările lui Dumnezeu asupra acestora. Dar în ce privește acei Martori ai lui Iehova, cari refuză să se amestece în proiectele și aranjamentele acestei lumi, și cari se țin pe sine în depărtare, că consacrați cu totul Împărăției lui Dumnezeu, lumea nu găsește plăcere în ei. Ea îi tolerează numai și se miră pentru ce nu a fost nici odată în măsură să scape de prezența lor neplăcută. Să nu fie surprinsă de aceasta. Conducătorul acestor Martori ai lui Iehova Dumnezeu odată le-a zis: „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M'a urit înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar hubi ce este al ei, dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o: Robul nu este mai mare decât stăpânul său. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate aceste lucruri

pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M'a trimis (adică, Iehova).” — Ioan 15:18-21.

⁴ Organizația religioasă dreaptă în sine, se ține pe sine sus în respectul lumii, deoarece ea merge cu cucernicie prin impresionante ceremonii religioase și pretinde a avea legătură cu Dumnezeu. Ea pretinde a fi legată lui Dumnezeu, și totuși asemănarea ei cu o femeie măritată cu un bărbat este evidentă. Sub aceeași figură de vorbire secta religioasă Romano-Catolică se numește pe sine „biserica mamă”. Pe lângă aceasta, așa numita „Conferință Națională a Creștinilor și Iudeilor”, a cărei reprezentanți conferențiarilor au străbătut Statele Unite punând pe preoții Catolici, Protestanți și Evrei împreună pe platformă, încearcă să creeze ideea că Iehova Dumnezeu recunoaște și are legături atât cu Iudeii necreștini, cât și cu sistemele Catolic și Protestant. Mulți Iudei simpli susțin că papa din Cetatea Vaticanului, care mărturisese a fi Dumnezeu pe pământ, este cel mai mare prieten al lor. Cu toate acestea, starea adevărată a faptelor este desvăluită când considerăm că, prin toate țările, religioniștii Catolici vorbesc despre Iudei ca despre ucigașii lui Christos și conduc o campanie de anti-Semism. Acum că dictatorii Romano-Catolici ai Europei centrale sunt dați la o parte din drum, astfel de religioniști Catolici devin din nou activi spre a ridica un val de anti-Semism întins în toată lumea, deoarece acum ei nu pot fi acuzați de a avea vreo legătură cu capi politici detronați ai Nazismului și Fascismului. Distrugerea astorfel de capi politici nu distruge spiritul Fascismului. Atât timp cât cetatea Vaticanului și Ierarchia ei există, spiritul Fascismului va continua să fie o primejdie vie pentru democrația liberală.

⁵ Starea religioasă a „Creștinătății” tăgăduiește că ea are relațiune cu Dumnezeu și posedă spiritul Fiului Său Isus Christos. Fiind împărțită în sine în sute de secte și culte, zăpăcite în tot felul de controverse politice și rivalități comerciale, nu poate fi starea unei organizațiuni pe care Dumnezeu și-ar atribui-o ca „femeia” Sa. Arătând că o astfel de stare este carnală, lumească, unul dintre scriitorii inspirați ai lui Dumnezeu zice: „Pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavisti, certuri și desbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni? Când unul zice: Eu sunt al lui Pavel! Și altul: Eu sunt al lui Apolo: nu sunteți voi oameni de lume?... Nu v'am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor creaturi de carne și sânge”. (1 Corinteni 3: 3, 4, 1. Goodspeed) „Creștinătatea” împărțită nici odată nu e corespuns rugăciunii Aceluia pe care ea susține că-L urmează ca „mireasa” Sa, anume: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru că lumea să creadă că Tu M'ai trimis. Eu le-am dat (ucenicilor Mei) slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru că ei să fie una, cum și noi suntem una, Eu în ei, și Tu în Mine pentru că ei să fie în chip deșă-

1. Ce înseamnă o „justificare” atât pentru Iehova cât și pentru servii Săi?

2. Pentru ce șansele apar a fi împotriva unui asemenea rezultat pentru servii lui Iehova?

3. Ce este atitudinea lumii față de organizația religioasă și respectiv față de Martorii lui Iehova, și pentru ce?

4. Cum este aparența că organizațiile religioase au legături cu Dumnezeu, dar cum este descoperită adevărata alitudine a religioniștilor Romano-Catolici față de Iehova?

5. Cum neagă starea „Creștinătății” în ce privește unirea, că ea are vreo relațiune cu Dumnezeu, și că are spiritul lui Christos?

vârșit una ca să cunoască lumea că Tu M'at trinitis, și că i-ai iubit, cum M'ai iubit pe Mine". Ioan 17:21—23.

° In loc de a fi una în Christos, și deasemenea în loc de a fi una cu Dumnezeu prin Christosul Său, „Creștinătatea” este în aceeași stare înaintea lui Iehova Dumnezeu în care sunt Iudeii, pe cari ea i-a persecutat de mai bine de o mie de ani. Ea este într-o stare mai rea, deoarece mărturisește a urma pe Christos și a fi numită după numele Său. Ea este lepădată de către Iehova Dumnezeu, tot atât cât și organizațiunea religioasă iudaică. Pe bună dreptate, prin urmare, Martorii lui Iehova refuză să aibă orice legături cu „Creștinătatea” sau să fie părtași la controversile ei, la crimele ei politice și religioase, și la cearta ei confuză a religiilor. Luând poziție de partea celui mai mare Martor al lui Iehova, Christos Isus, și împreună cu toți ceilalți martori ai lui Iehova din vechime, ei declară în mod curajos cuvântul Său împotriva „Creștinătății”. Ei avertizează poporul că ea este aruncată dela Dumnezeu. Mesajul acestor Martori, și poziția pe care ei o iau în ce privește „Creștinătatea”, sunt oglindite în mod izbitor în profeția lui Isaia, capitolul cincizeci, pe care o cercetăm acum împreună, pentru folosul nostru mutual.

DE CINE A DIVORȚAT EA?

7 Așa vorbește Domnul: Unde este cartea de despărțire, prin care am izgonit pe mama voastră? Sau, căruia dintre cei ce M'au împrumutat v'am vândut? Vedeti, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră” (Isaia 50:1, *Am. Stan. Ver.*). Prin martorul Său, Isaia, Iehova Dumnezeu se adresează aci în primul rând Iudeilor. Ei întreabă pentru ce organizația lor religioasă nu are unire și relațiune cu Dumnezeu. El compară organizația lor cu o femeie divorțată, și despre Iudei, ca membrii organizației, se vorbește ca despre copiii ei. In astfel de cuvinte fatale ale lui Iehova noi auzim o profeție a timpului când organizațiunea națională iudaică, ca un sistem, va fi cu totul negată și lepădată de El, cu toate că Iudei individuali, prin despărțirea lor de organizație, pot veni în armonie cu Iehova Dumnezeu și să scape de soarta organizației.

8 Că organizațiunea națională iudaică va fi aruncată dela Dumnezeu a fost preumbrît prin chiar fapta lui Abraam, strămoșul lor. Abraam a primit promisiunea lui Dumnezeu că va avea o sămânță sau urmaș, în care toate familiile pământului vor fi binecuvântate. (Genesa 12:1-7; 13:14-16; 15:4-6). Sara, femeia de 75 de ani a lui Abraam a cugetat a fi prea bătrână pentru a deveni mama acestei sămânțe promise. Astfel servitoarea lui Sara, o fată egipteancă numită Agar, a fost propusă să fie prezentată lui Abraam spre a fi însărcinată. Agar a încercat să servească ca soție lui Abraam; dar fiul Ismail pe care ea l-a născut nu era cel socotit de Iehova Dumnezeu a fi sămânța prin care binecuvântările vor curge la toate națiunile. Patrusprezece ani mai târziu o minune a lui Dumnezeu a cauzat pe Sara în vârstă de 90 de ani să nască un fiu, Isaac, copilul aprobat de Dumnezeu.

° Recunoaște-va Agar și băiatul ei Isamil alegerea

lui Dumnezeu a lui Isaac fiul Sarei? și îl vor servi ei și vor privi ei la el ca canalul binecuvântărilor lui Dumnezeu? Hotărîrea lor a fost adusă la iveală când Isaac a fost înțărcat, la vârsta de patru sau cinci ani. Ismail, atunci în vârstă de aproape douăzeci de ani, a persecutat pe tânărul Isaac și a devenit o amenințare pentru existența sa. Sara, văzând primejdia pentru Isaac, a cerut lui Abraam să izgonească pe sclava Agar și pe fiul ei sclav Ismail. După instrucțiunile lui Iehova Abraam a cedat cererei Sarei și a dat afară pe Agar și pe Ismail, concediindu-i din serviciul său. De aci înainte ei puteau trăi independent de el și să servească pe oricine își aleg. (Genesa, capitolele 16 și 21).

10 Iehova Dumnezeu a inspirat pe servul Său, apostolul Pavel, să arate înțelesul acestor fapte și să arate că ei erau o profeție vie. Se pare totuși cădat pentru unii, că Biblia vorbește despre Dumnezeu ca având o „femeie”. La Galateni, capitolul patru, apostolul explică că „femeia” lui Iehova este o organizație sfântă măritată cu El, întocmai după cum era Sara cu Abraam. „Femeia” lui Iehova este organizația Sa universală, constituită din creaturile Sale consacrate sus în ceruri. Această „femeie”, această organizație de sus, era femeia la care s'a cugetat Iehova în grădina Eden, când a spus aceluia șarpe vechiu Diavolul că Șarpele va zdrobi călcâiul sămânței ei, dar că în sfârșit sămânța femeii va zdrobi capul Șarpelui (Genesa 3:15). „Femeia” sau organizația lui Dumnezeu nu a fost preumbrîtă prin Ierusalimul religios de pe pământ în Palestina. Deaceia apostolul vorbește despre „femeia” lui Dumnezeu ca despre „Ierusalimul care este de sus”. Ea era preumbrîtă prin soția lui Abraam, Sara. Deaceia sămânța „femeii” lui Dumnezeu este antitipicul Isaac, adică, Christos Isus: „care sămânță este Christos”. (Galateni 3:16) Iehova Dumnezeu adoptă pe anumiți alții spre a deveni o parte a sămânței „femeii” Sale. Ei sunt aceia cari se neagă pe sine spre a urma pe Christos Isus ca Capul lor și devin membri ai „corpului lui Christos”. Prin urmare apostolul zice către unii ca aceștia: „Ierusalimul care este de sus este liber, care este mama noastră a tuturor”. (Galateni 4:26).

11 Dar în ce privește Ierusalimul care este de jos, aici pe pământ, el a fost distrus de către armatele Romane la anul 70 d. Chr. și a văzut aderenții sau copiii lui, fie uciși cu sabia de către Romani, sau luați prizonieri în sclavie, sau împrăștiți printre toate națiunile păgâne ale pământului. Acest Ierusalim religios pământesc trebuie neapărat să preumbrească pe „femeia” pe care Dumnezeu a lepădat-o. Ea este aceea care a fost preumbrîtă de către sclava Agar; și copiii organizației naționale iudaice sunt aceia cari erau preumbrîți prin fiul sclav Ismail. Organizația națională iudaică a luat atitudinea Agarei. Ea a cugetat că ea a produs sămânța promisă a lui Abraam în care toate familiile națiunilor trebuie să fie binecuvântate. Dar după cum Ismail a persecutat pe Isaac, totașa acea organizație iudaică prin reprezentanții ei religioși oficiali, a persecutat pe Isus și pe urmașii Săi, chiar până a-i ucide, și a refuzat să fie făcută liberă de legăturile ei religioase. Atunci Dumnezeu a arătat că nu ea era organizația originală cea adevărată, pentru producerea sămânței promise. El a izgonit-o pe ea și pe aderenții ei Iudei și de atunci a tratat numai cu „Ierusalimul Său care este de sus” și cu

6. Ce atunci este poziția eclesială a „Creștinătății”, față de Dumnezeu? și ce poziție, prin urmare, au Martorii lui Iehova?

7. Cu ce întrebări se îndreaptă mai întâi Iehova către organizațiunea religioasă iudaică? și ce pretic cuvintele Sale?

8. 9. Ce faptă a lui Abraam a preumbrît că Dumnezeu va păși organizațiunea națională iudaică?

10. Pe cine identifică apostolul Pavel ca preumbrît prin Sara și fiul ei?

11. Ce, atunci, preumbrește părăsirea Agarei și a fiului ei de către Abraam?

„sămânța” lui, Christos Isus Capul și biserică „corpul” Său. (Galateni 4:22-31).

¹² A căruia era atunci vina că organizația iudaică și copiii ei s'au despărțit de Dumnezeu și de serviciul Său? Era aceasta numai un capriciu, o acțiune arbitrară din partea lui Dumnezeu fără motive îndreptățite? Era el dator națiunilor păgâne, astfel ca El să vândă pe Iudei tuturor națiunilor păgâne spre a deveni subalternii și sclavii lor disprețuiți? Făcut-a Iehova Dumnezeu vreb nedreptate Iudeilor permițând ca ei să fie măcelăriți pe nedrept cu milioanele în Europa de către *fuehrer*-ul Nazist Romano-Catolic și de gangsterii politici, ale aceiași bande religioase? Nu această revistă, ci Iehova Dumnezeu prin Servul Său Isaia răspunde: „Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră” (Isaia 50:1, traducerea Leeser). Prin urmare, fie ca Iudei individual cari caută favoarea lui Dumnezeu, să se întoarcă din acea organizație națională lepădată, și să se întoarcă la adevărata „femeie” a lui Dumnezeu și la sămânța ei, Christos Isus, Mesia! (Isaia 51:1-3).

¹³ Printr'un astfel de indemn, Turnul de Veghere nu înțelege că astfel de Iudei căutători ai vieții trebuie să se întoarcă spre organizațiile religioase ale „Creștinătății”. „Creștinătatea” a apucat aceiași cale întocmai ca și prototipul ei iudaic; și nu este mai multă mântuire și eliberare de găsit în organizația ei decât în acea a lepădatei Agar. Prin urmare numai cu amară dezamăgire din abundență pentru ei, privesc Iudeii de astăzi spre papa și spre Ierarhia Romano-Catolică, ca spre un scut împotriva anti-Semitismului. „Creștinătatea” insistă că ea este în relațiune de legământ cu Domnul Dumnezeu, întocmai după cum Israelul din vechime era în relațiune de legământ cu El prin Legea lui Moise. Apucată de propriile ei pretențiuni, atunci „creștinătatea” este găsită a fi călcătoare de legământ; și cuvântul lui Dumnezeu zice că călcătorii de legământ sunt vrednici de moarte (Romanii 1:31, 32). Ea este vinovată de comiterea curviei spirituale cu această lume și cu politicienii și comercianții ei, întocmai după cum organizațiunea Agar, al cărei conducător religioși, în sfârșit, au strigat când au lepădat pe Mesia, sămânța lui Abraam: „Noi nu avem rege decât pe Cesar”. „Creștinătatea” a fost fondată de către oameni cari au căzut dela organizația teocratică a poporului lui Dumnezeu și care a compromis cu religiile acestei lumi. Ea nu a fost niciodată organizația lui Dumnezeu nici o parte a ei; și nici unul dintre copiii ei nu au fost născuți de către El.

¹⁴ În timpurile vechi, în Israel, părinții vindeau copiii lor, acelora cărora le erau datorii, sau creditorii lor aveau pretențiune asupra copiilor ca să le servească ca plată pentru datoria părinților. (Leviticul 25: 39-42; 2 Regi 4:1-7; Neemia 5:4, 5, 8; Ieremia 34: 10, 11; Matei 18: 24, 25). Cât de adevărat este aceasta despre „Creștinătate”? Ea este în robia acestei lumi și supune copiii ei serviciului politice ei perverse, exploatarei ei comerciale și militarismului ei sângeros. Pentru ce? Este pentru că ea a aparținut întotdeauna lui Iehova Dumnezeu și El a ajuns dator acestei lumi și era obligat să o vândă pe ea și pe copiii ei spre a plăti creditorii lu-

mești? Renunțat-a Iehova la ea din motive absolut imorale și a izgonit-o din favoarea și protecția Sa spirituală și a lăsat-o pradă războaielor totale, foametei, cutremurelor de pământ, ciumei, învrăjbirei interreligioase și persecuției, precum și nenorocirii și nedumeririi internaționale? Copiilor sau aderenților „creștinătății” Catolici și Protestanți, răspunsul lui Iehova le vine răsunând prin profetul Isaia: „Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră (întocmai după cum au fost izgoniți Agar și Ismail)”. Isaia 50:1, *Versiunea Catolică Douay*.

MÂNA ELIBERATORULUI NU A FOST SCURTATĂ ASTĂZI

¹⁵ Evreii încă se lipesc cu supunere de organizația Agarei. Tot la fel, popoarele religioase ale „Creștinătății” încă se mai agață în mod superstițios de preoțime și de sistemele ei pentru mântuire. Dar ce atențiune dau ei lui Iehova Dumnezeu? Niciuna; și de aceea următoarele cuvinte ale lui Iehova Dumnezeu le potrivește pe toate: „Pentru ce nu era nimeni când am venit? Pentru ce n'a răspuns nimeni când am strigat? Este Mâna Mea prea scurtă ca să răscumpere? Sau n'am Eu destulă putere ca să izbăvesc? Cu mustrea Mea Eu usuc marea, și prefac râurile în pustie; peștii lor se strică, din lipsă de apă, și pier de sete! Imbrac cerurile cu negura de jale, și le învelesc cu un sac”. Isaia 50:2,3, *Traducere americană*.

¹⁶ Când Iehova Dumnezeu zice că El „a venit”, aceasta nu înseamnă venirea personală, văzută, ci o venire prin servii și martorii Săi acreditați. În 1014 (d. Chr.) Fiul Său Christos a venit întru Impărăție, cu autoritate de a domni în mijlocul dușmanilor Săi și să sfărâme națiunile în bucăți, întocmai ca pe vasul unui olar. În 1918 Iehova Dumnezeu a trimis pe acest Rege domnitor la templu să judece „casa lui Dumnezeu” și să adune toate națiunile pământului la judecată înaintea Lui spre a sigila destinul lor în bătălia Armagedonului. Dela 1918 în special Iehova a trimis înainte cu mesagiul Impărăției pe rămășița sămânței femeii Sale, „Ierusalimul care este de sus”. În acest mod, prin servii Săi aprobați, Iehova a venit la „Creștinătate” și la Evreime. (Apoc. 12:1-13, 17). Dar nici un om din elementelor oficiale, politice, comerciale, sau religioase, nu a venit înainte să salute pe reprezentanții Săi, astfel să primească pe Iehova ca Dumnezeu. După cum Christos a zis către ucenicii Săi: „Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel (Iehova) ce M'a trimis pe Mine”. Matei 10:40.

¹⁷ În mod similar, Iehova a vizitat „Creștinătatea” prin Martorii Săi, cari au invitat poporul să accepte guvernul teocratic al lui Iehova și să fugă de ziua mâniei Sale în bătălia Armagedonului. Din nou elementul oficial al „Creștinătății” s'a întors dela Iehova și nu a răspuns chemării Sale de a veni și a trece de partea Regelui Său uns. În loc de a da atenție mesagiului grațios, „Creștinătatea” și Evreimea, și-au astupat urechile, s'au îndepărtat și au privit la negocierile Conferinței dela San Francisco a Națiunilor Unite, și la organizația ei internațională propusă, precum și la papa și la Ierarhia

12. Ce îndreptățire era pentru divorțarea organizației iudaice și a copiilor ei? și ce trebuie să facă acum Evreii individuali spre a căuta favoarea lui Iehova?
13. Pentru ce această cale întocmai ca și Evreii cari caută viață trebuie să se alăture organizațiilor religioase ale „Creștinătății” pentru relațiune cu Dumnezeu?
14. Cum și pentru ce este „Creștinătatea” asemenea Israelului din vechime, cari erau datorii și și vindeau copiii creditorilor lor?

15. 16. Cum a venit Iehova și nu a fost nimeni ca să-L salute?
17. Cum a strigat Iehova, și nimeni n'a răspuns? și este aceasta pentru că mâna Sa n'a fost scurtă ca să nu poată să mântuiască?

sa. Pentru ce un astfel de lucru să apară din partea conducătorilor și religioniștilor mondiali, când ei mărturisesc a crede în Atotputernicul Dumnezeu și în cuvântul Său? Este pentru că El vine ca un Eliberator? Devenit-a mâna puterii Sale mai scurtă în decursul veacurilor? Crescut-a ea slabă și incapabilă, astfel încât ea să nu poată elibera popoarele și să le ridice sau să le smulgă din mlaștina politică, comercială și religioasă, în care se scufundă spre distrugere? Nu; nu este aceasta. Este pentru că „Creștinătatea” și națiunile ei s’au vândut pe sine spre a face nelegiuire, și nu au iubirea lui Dumnezeu sau credință în El.

¹⁸ Prin mesagiul pe care El îl trimite prin Mărtorii Săi, Iehova reamintește popoarelor „creștinătății” că El a demonstrat puterea Sa spre a înlătura greutățile și să aducă pe aceia cari se încred în El, în siguranță. Să se ia cazul când carele și călăreții egipteni abăteau cu repeziciune pe Israelii fugari și cei fugiți păreau a fi prinși în cursă în spre coastele Mării Roșii. Acolo Dumnezeu, al cărui nume este Iehova, a muștrat aspru marea. El a despărțit apele ei spre a lăsa pe poporul Său răscumpărat să treacă peste ea, spre siguranță, sub conducerea lui Moise. Pe căruțași și caii Egiptului El i-a scufundat în adâncimile mării. Să se ia alt caz cu patruzeci de ani mai târziu. De astă dată revărsarea torențială a râului Iordan, a blocat trecerea poporului Său ales în Pământul Promis. Acolo, același totdeauna viu Iehova Dumnezeu, a oprit apele repezi cari scoborau de sus. Aceasta a făcut albia râului întocmai ca un deșert înaintea lor, până ce cei șasesute de mii de Israelii pedestri, femeile și copiii lor, în afară de o mare mulțime amestecată de străini, au trecut dincolo spre coastele pământului Canaanului. (Exodul 12:37, 38). Peștii cari au fost lăsați pe uscat pe fundul râului în decursul trecerii, au murit de sete și de necaz.

¹⁹ Acele cazuri servesc spre a arăta că nu numai că nici o forță de pe pământ nu poate să reziste puterii lui Iehova exercitată pentru mântuirea poporului Său ales, ci că El are control peste puterile și forțele cari sunt mai înalte decât omul și acest pământ. El are control peste ceruri, adică, peste demoni supraumani sub Satan. Aceștia s’au aplecat asupra întregii omeniri ca o putere nelegiuită cerească, spre a influența pe locuitorii pământului la nelegiuire și spre a aduce vai și necazuri asupra lor pentru că să acuze pe Dumnezeu pentru aceasta și să atragă pe oameni dela Iehova Dumnezeu în amărăciune și în superstiție religioasă. (Iov 1 și 2; Apoc. 12:12). Este un caz proeminent din darea de seamă de unde Iehova a făcut cerurile diavolești să jelească. Invelindu-le cu un sac. Aceasta a fost când, prin potopul zilei lui Noe, Iehova a distrus cu totul lumea care era atunci și a pus capăt violenței ei inspirată de demoni pe pământ. Astăzi este mare violență pe pământ, și necaz al națiunilor în nedumerire și oamenii își vor da sufletul de groază. Christos Isus a mărturisit că aceasta este datorită faptului că puterile cerului au fost clătinate. (Luca 21:25, 26). Scripturile ne descopăr că la nașterea Impărăției lui Dumnezeu, în 1914 d. Chr., a început un „războiu în cer” și Satan Diavolul și ingerii săi demoni au fost aduși în necaz. Ei au fost aruncați jos din înălțimi în vecinătatea pământului nostru.

²⁰ În bătălia Armagedonului Iehova va justifica pe mai departe puterea Sa atotputernică prin învelirea acelor ceruri demonice cu jale și cu sacul morții și al distrugerii. Acele ceruri nelegiuite mai întâi vor jeli spre a vedea organizația pământească pe care ele au clădit-o și controlat de mii de ani consumată complet de către focul lui Dumnezeu. Apoi jelirea lor pentru propria lor distrugere amenințătoare se va sfârși în propria lor îndoliere în anihilare. (2 Petru 3:7-12; Apoc. 20:11; 21:1). În fața acestor fapte nu este orice motiv pentru oameni spre a se îndepărta de aceste instituțiuni lumești și de conducătorii lor din epoca de după războiu și să apeleze la mâna atotputernică a lui Iehova Dumnezeu pentru răscumpărare și eliberare? Cu toate că lumea Diavolului poate părea a fi clădită în putere, totuși puterea supremă a lui Iehova nu a fost micșorată. Numai oamenii fără credință în Iehova Dumnezeu vor mai sta încă în teamă față de organizația religioasă lepădată de către Dumnezeu și vor depinde de lume din care sunt o parte. Persoanele cinstite cari cu adevărat flămânez și însetează după dreptate, se vor întoarce dela „Creștinătate” și vor primi bine pe Iehova, care vine prin Impărăția Sa sub Christos Isus. Ei se vor bucura la chemarea pe care El o trimite prin mesagiul Impărăției proclamat de către Mărtorii Săi națiunilor pământului. Ele vor răspunde la strigătul lui Iehova, consacrându-se pe sine serviciului Impărăției Sale prin Christos Isus. Toți aceștia vor experiența puterea salvatoare a mâinii lui Iehova în Armagedon.

LIMBA SERVULUI

²¹ După ce Iehova a vorbit, la Isaia 50:1-3, condam-nând organizația lumească și după ce a mărturisit despre propria Sa putere de a răscumpăra și a elibera, atunci servul Său vorbește următorul în darea de seamă biblică. Acest vorbitor pentru Iehova stă în vădit contrast cu „Creștinătatea”, care refuză să salute Impărăția lui Iehova și să asculte strigătul Său. Acest serv nu este un individ, chiar dacă El este în primul rând Servul principal al lui Iehova, Christos Isus, pe care Iehova L-a ales și în care sufletul Său găsește plăcere. Christos Isus este Capul unui serv-corporație, un grup care, în sfârșit, numără în complectul lui 144.000. (Isaia 42:1; Apoc. 7:4-8; 14:1, 3). Intreagă această corporațiune de servi servesc pe același Dumnezeu, Iehova, după cum face și Capul „corporațiunii”. La acest sfârșit al lumii lui Satan, Servul ales al lui Iehova, Christos Isus, vine la templu pentru judecata acestor servi ai lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă pe care El o găsește pe pământ, Christos Isus o numește ca clasa „servului credincios și înțelept” sub Sine Capul Lor. (Matei 24:45-47). El încredințează în grija lor toate „bunurile” Sale, sau interesele Impărăției pe pământ. Deaceia El poruncește clasei „servului credincios și înțelept”, zicând: „Această Evanghelie a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea spre mărturie la toate națiunile”. (Matei 24:14, 45-47). Ei sunt prin urmare Mărtorii lui Iehova, deoarece ei pun mărturie despre Impărăție pentru care Fiul Său i-a învățat să se roage lui Dumnezeu, zicând: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;

18. Fală de ce cazuri demonstrează Iehova puterea Sa spre a-i trece prin dificultăți la siguranță?

19. Ce două cazuri avem când Iehova a îmbrăcat cerurile cu negura de jale și le-a învelit cu un sac?

20. Cum va sfârși Iehova în sfârșit cerurile cu jale și sac? și ce, prin urmare, vor face aceia care caută dreptatea acum?

21. Cine este servul care vorbește următorul în Isaia 50? și ce este misionarul și responsabilul prezentei a acestei serv?

vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ", Matei 6:9, 10.

²² Conducătorii religioși ai „Creștinătății” și ai Ebreimei au criticat cu limbile lor predica acestor martori „în public și din casă în casă” și au negat că unii ca aceștia sunt Martorii lui Iehova. Ei întrebă în chip sarcastic, de unde și-au dobândit aceștia cari se intitulează pe sine „Martorii lui Iehova” limba de a fi autentici martori ai Domnului Dumnezeu că poporul trebuie să-i asculte pe ei în locul preoților noștri? Prin aceasta ei înțeleg că acești martori nu primesc numele și misiunea legată de acesta dela preoții religioși. Ei sunt în clar cu privire la aceasta! Acei preoți nu sunt martori ai lui Iehova dar sunt defăimători ai numelui Său; astfel cum pot ei să instruiască sau să hirotonisească pe cineva spre a fi martor al lui Iehova? Iehova Dumnezeu a respins organizația lor religioasă. El nu transmite nici o hirotonisie prin ea. El nu o folosește ca pe o școală de educație și de instrucție pentru martorii Săi. El este Învățătorul martorilor Săi, și astfel declară, zicând: „Voi sunteți Martorii Mei — zice Iehova, și servul Meu pe care l-am ales; ca să știți și să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt... prin urmare voi sunteți martorii Mei, zice Iehova, și Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:10-12, *Am. Stan. Ver.*) Iehova trece peste capetele sistemelor religioase încălcate de preoțime și El însuși numește această corporație a servului spre a fi martorii Săi. El îi învață ce să spună și le dă limbă sau putere de exprimare ca să o spună.

²³ Iehova îi rânduieste astfel prin Christos Isus. Chiar Isus pe pământ nu a fost rânduit de către conducătorii și școalele religioase. Totuși s'a zis despre El de către partizanii acelor conducători religioși: „Niciodată n'a vorbit vreun om ca omul acesta”. (Ioan 7:46). Și când Christos Isus a învățat în templul pe care acei conducători religioși l-au condus, „Iudeii se mirau și ziceau: Cum are omul acesta învățătură, căci n'a învățat niciodată?” (Ioan 7:15). Aceasta explică secretul prin care clasa servului sub Capul lor Christos Isus poate să zică acum, „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, (sau, limba ucenicilor) ca să știu să inviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezește în fiecare dimineată, El îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.” (Isaia 50:4, *Am. Stan. Ver.*, marginală). Faptul de a avea capacitatea de a vorbi în mod inteligent cu privire la lucrurile lui Dumnezeu, nu depinde de instrucțiunea lumească, Iehova Dumnezeu, care a stat de vorbă cu Adam în Eden de curând creat, este Creatorul limbei umane, și El poate da servilor Săi o „limbă” sau capacitate ca să vorbească mesagiul Său.

²⁴ Aceia din clasă servului se pot simți înapoiați cu privire la vorbire și cugetă că le lipsește darul vorbirii efective din cauza lipsei instrucțiunii lumești. Dar fic ca aceștia să-și reamintească cuvintele lui Iehova către omul Moise, pe care El l-a ales ca profet al Său. Prin ingerul Său din rugul care ardea aproape de muntele Horeb, Domnul Dumnezeu s'a arătat lui Moise, după ce acest bărbat a părăsit curțile de înaltă educație ale palatului lui Faraon, unde a stat patruzeci de ani. „Moise a zis Domnului. Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară, și cusurul acesta nu-l nici de ieri, nici de

alaltieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău, căci vorba și limba mi-este încurcată. Domnul i-a zis: Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul? Du-te, dar, Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus. Moise a zis: Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiti. Atunci Domnul s'a mâniat pe Moise, și i-a zis: Nu-i oare acolo fratele tău Aaron, Levitul? Știu că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine înaintea ta; și, când te va vedea, se va bucura în inima lui. Tu îi vei vorbi, și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va slui drept gură, și tu vei ținea pentru el locul lui Dumnezeu”. Exodul 4:10-16, *Am. Stan. Ver.*

²⁵ Lumea lui Satan a fost preumbrită prin vechiul Egipt, și spre acest sfârșit al ei Iehova trimite pe Mai Marele Său Moise, Christos Isus, spre a rosti mesagiul Său. El îl trimite să descopere numele lui Iehova poporului Său consacrat și să declare mânia Sa împotriva puternicei organizațiuni a antitipicului Faraon, Satan Diavolul, Christos Isus fiind nevăzut în templu și nevorbind direct creaturilor de pe pământ, Iehova Dumnezeu a dat lui Christos Isus pe rămășița fraților Săi de pe pământ să vorbească mesagiul divin pentru El. Ei servesc ca oratori ai Săi înaintea poporului și ca o gură pentru El. Iehova Dumnezeu este cu gura clasei servului Său, adică atât cu gura lui Christos Isus, Capul clasei servului, cât și cu gura rămășiței acelei clase a servului de astăzi de pe pământ. Cuvintele pe cari Iehova le dă Mai Marelui Său Moise, pe acestea Christos Isus le transmite rămășiței prin descoperirea adevărului prin Biblie. După cum El zice lui Dumnezeu: „Căci le-am dat cuvintele, pe cari Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela Tine am ieșit, și au crezut că Tu M'ai trimis”. Ioan 17:8, *Am. Stan. Ver.*

²⁶ Cu încredere, prin urmare, rămășița Martorilor lui Iehova merg înainte, nu cu limba celor învățate în înțelepciunea acestei lumi, nici învățați în crezurile și tradițiunile religioase a acelor organizațiuni religioase lepădate, ci cu limba acelor cari sunt ucenici ai lui Christos și învățați de Dumnezeu. Cu privire la aceasta, Isus a mărturisit, zicând: „In prooroci este scris: Toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așa că oricine a ascultat de Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.” (Ioan 6:45). Tatăl este Iehova, și Iehova zice către „femeia” Sa iubită sau organizația Sion: „Și toți copii tăi vor fi învățați de Iehova; și mare va fi pacea copiilor tăi”. (Isaia 54:13, *Am. Stan. Ver.*) Isus, prin citarea acestor cuvinte, a confirmat această promisiune urmașilor Săi, cari sunt copiii „Ierusalimului care este de sus”. Aceștia niciodată nu pot fi învățați de Iehova prin Christos Isus, dacă ei nu se întorc dela tradițiunile religioase ale oamenilor și apoi să studieze cuvântul scris al lui Iehova, Biblia, și să accepte învățăturile ei descoperite. Și așa clasa servului zice: „Limba mea va vorbi despre cuvântul Tău: căci toate poruncile Tale sunt drepte”. — Psalm 119:172.

²⁷ Iehova a dat clasei servului Său limba iscusită sau puterea iscusită a expresiei, și aceasta pentru un scop, anume, pentru buna folosință a mărturisirii despre El ca Creator. Observă cum cuvântul Său învață că ei tre-

22. Ce arată discuția preoțimii cu Martorii lui Iehova în ce privește ordinea lor? și cum sunt ei ordonați și echipați?

23. Ce era comenziul făcut cu privire la limba lui Isus când era pe pământ? și care îndemnare de a vorbi în mod inteligent despre lucruri deplăcute de Dumnezeu?

24. Acei înapoiați cu privire la vorbire datorită lipsei de instrucțiune lumească despre ce caz trebuie să-și înțelegă și cum o procedă Dumnezeu cu ei?

25. Ce este antitipul acestui fel de procedură a lui Dumnezeu cu Moise și cu fratele său?

26. Cum este limba rămășiței acea iscusită sau învățată?

27. Pentru ce le-a fost dată această limbă iscusită? și ce declară Scripturile în ce privește născutarea limbii?

bue să folosească limba: „Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare. Buza care spune adevărul este întărită pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă.” (Proverbe 12:18, 19). „Limba înțelepților dă știință plăcută, dar gura nesocotitelor improașcă nebunie. Limba dulce este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul.” (Proverbe 15:2, 4). „Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trâmbițează dreptatea.” (Psalm 37:30). Bindecuvântată este clasa servului despre care este adevărat: „Planurile pe cari le face inima atârnă de om, dar răspunsul limbei, este dela Domnul.” (Proverbe 16:1). Cu inima acești servi ai lui Dumnezeu cred cuvântul Său, și după aceea cu gura și limba lor mărturisesc despre numele și Împărăția Sa spre mântuire. — Romani 10:10.

¹⁸ Servii credincioși trebuie să folosească limba lor sau puterea de exprimare în acelaș mod înțelept, sănătos și credincios, după cum Capul lor Christos Isus a făcut când era pe pământ. Acelora cari sunt plictisiți de serviciul păcatului și al acestei lumi, el s'a adresat zicând: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul meu asupra voastră, și învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11:28-30). Cât de obosiți sunt toți cei cu inima cinstită de sarcinile și fățarniciile religiei, și obosiți de a servi lumii lui Satan! Toate cheltuelile costisitoare ale religiei, preoțimei ei, tuturor tradițiilor ei, a riturilor și ceremoniilor ei, nu le-au adus nici odihnă, nici pace lumii, nici pace inimilor poporului. Acum este timpul oportun pentru clasa servului să folosească limbile lor iscusite să ajute pe unii ca aceștia, să-i sprijinească și să le spună un cuvânt la timp. „Cuvântul” cu care să facă aceasta, este cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, Biblia. Fiind ei înșiși instruiți de către Iehova prin Cuvântul Său, ei știu cum să facă această lucrare. Ei trebuie prin urmare să fie armonioși, sinceri, ca Martorii ai Săi. Ei trebuie să fie propovăduitorii Evangheliei Împărăției, pentru că numai prin Împărăția Sa va găsi poporul odihnă și o pace vecinică.

²⁰ Spre a continua în această lucrare, și spre a fi în măsură a întruni condițiunile schimbăcioase, și spre a face față situațiilor provocătoare cari se ridică, clasa servului are nevoie zilnic de instrucțiuni dela Iehova Dumnezeu. Cu totul la curent cu nevoile lor, Iehova le dă instrucțiune în mod credincios. El le-a dat „auzirea credinței”, și ei aud și ascultă cuvântul Său în credință. (Galateni 3:2). Ei se bucură ca cuvântul Său să ajungă la urechea lor. El îi deșteaptă la acțiune, stimulându-i zilnic în serviciul Său. Rânduirea lor dela Dumnezeu ei o aud din cuvântul Său. Preoțimea religioasă discută această rânduire și argumentează că ei nu sunt suficient de învățați pentru lucrarea de serviciu a Evangheliei, dar servii lui Iehova zic: „În fiecare dimineață El mă trezește. El îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.” (Isaia 50:4, *Traducere americană*). Prin ținerea urechii lor acordată cu cuvântul Său spre a auzi în mod regulat, ei sporesc în învățătură.

²⁰ Iehova poruncește servilor Săi să vorbească organizației religioase lumesti pe care El a respins-o:

„Du-te și spune poporului acestuia: Într'una veți auzi și nu veți înțelege; într'una veți vedea, și nu veți pricepe! Impietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să nu audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine, și să nu fie tămăduit”. (Isaia 6:9, 10; Ioan 12:37-41). Organizațiunea religioasă este departe de a fi tămăduită, și cuvântul lui Iehova nu trezește urechea „Creștinătății” spre a auzi cu credință și ascultare. Martorii lui Iehova nu sunt asemănători astorfel de religioniști. Auzirea cuvântului lui Dumnezeu este plăcerea lor, chiar dacă acesta aduce o responsabilitate. El invită pe toți ascultătorii să uite această lume și religia ei și să se alinieze la organizațiunea teocratică a lui Iehova, care nu este a acestei lumi. El îi invită să proclame cuvântul auzit altora. El poruncește: „Fiți împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri”. — Iacob 1:22.

PERSECUȚIUNE NU DARE ÎN LĂTURI

²¹ Religioniștii „creștinătății” se răscoală împotriva cerințelor cuvântului lui Dumnezeu și se întorc dela sfatul lui. Servii lui Iehova, după cum s'a prezis prin profeția lui Isaia, nu imitează pe religioniști, ci imitează pe Conducătorul și Capul lor, cu privire la care mai ales a fost profețit: „Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea, și nu m-am împotrivit, nici nu m-am tras înapoi. Mi-am dat spatele înaintea celor ce mă loveau, și obrazii înaintea celor ce-mi smulgeau barba, nu mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări”. (Isaia 50:5,6, *Am. Stan. Ver.*). Isus pe pământ a știut că pentru El a predica cuvântul drept al adevărului, pe care El l-a auzit dela Tatăl Său, ar însemna asemenea persecuțiune și rău tratament pentru El dela preoțimea religioasă și victimele lor oarbe. Cu toate acestea, Isus nu s'a retras îndărăt dela o astfel de experiență, și nu s'a răscolat împotriva fațerii vocii Tatălui Său prin predicarea cuvântului Său expunând duplicitatea religiei. El a știut că asemenea persecuțiune asupra Lui pentru punerea mărturiei despre Iehova și adevărul Său, era din partea Diavolului, și a fost permisă numai pentru o încercare a integrității Sale înaintea lui Dumnezeu și a supunerii Sale față de dominația universală a lui Dumnezeu. El a știut că prin mergerea înainte cu ascultare în serviciul lui Dumnezeu și îndurând cu credincioșie asemenea opoziție și persecuțiune chiar până la moarte, El prin aceasta va fi privilegiat să justifice numele și dominația universală a lui Iehova. De aceea Isus nu s'a răscolat împotriva dominației universale a lui Iehova, ci s'a supus ei pentru onoarea numelui lui Iehova, rugându-se „Nu voia Mea, ci a Ta să fie”.

²² Scuipatul unei persoane era o expresie de dispreț și aceasta a îngrădădit rușine asupra celui scuipat. (Numerii 12:14. Deuteronomul 25:9). Când timpul hotărât al lui Dumnezeu a sosit pentru Fiul Său să moară, Isus s'a supus fără protest acestui tratament plin de rușine și deasemenea fiind lovit și biciuit și având o cunună de spini pusă pe capul Său, înainte de a fi pironit pe un lemn la Calvar. (Matei 26:67, 68; 27:27-31; Marcu 10:33, 34; 14:65; 15:15-20; Luca 18:32, 33; Ioan 19:1-5). Toată această disgrăție aparentă și abuzuri Isus le-a îndurat cu un spirit credincios față de Suveranul Său Ie-

28. Către cine trebuie rămasă să vorbească cu limba lor iscusită? și cu ce cuvânt?

29. Cum deșteaptă Iehova urechile lor, căi de des, și pentru ce?

30. Ce le poruncește Iehova cu privire la organizațiunea religioasă lumescă? și cum vor martorii Săi diferiți de această organizațiune în ce privește ascultarea?

31. Când a deschis Iehova urechea lui Isus să asculte, ce cale a apucat Isus, în ciuda persecuțiilor sigure, și pentru ce?

32. (a) Cum s'a împlinit profeția lui Isaia cu privire la persecuțiile asupra lui Isus? și pentru ce a îndurat-o El? (b) Cum a justificat Iehova Dumnezeu epul pe Servul Său prințelul?

hova Dumnezeu. Aceasta nu s'a întâmplat spre a produce jertfa de răscumpărare pentru omenire ci spre a arăta pe Diavolul ca un mincinos și să dovedească pe Iehova de adevărat și astfel să justifice pe Tatăl Său înaintea întregului univers. Răscumpărarea omenirii a fost îndeplinită prin moartea și învierea Sa. Persecuțiunea lui Isus de către religioniști nu reprezintă de loc atitudinea lui Iehova față de El, și nu înseamnă că Isus a fost o fraudă și uitat de Dumnezeu. Spre a dovedi acel fapt Iehova a ridicat pe credinciosul Său Serv ales Christos Isus, la vieță spirituală nemuritoare în cerurile cele mai înalte. Prin această acțiune, care a fost mărturisită înaintea ingerilor și a oamenilor, Iehova a justificat pe Servul Său Principal. El l-a curățit de toate acuzele neîndreptățite și răutăcioase, aduse împotriva Lui de către lumea lui Satan.

³³ Clasa „servului credincios și înțelept” astăzi pe pământ, știe că spre a fi implinitori supuși ai cuvântului lui Dumnezeu înseamnă pentru ei să sufere același tratament din mâinile acestei lumi și a religioniștilor ei. Isus i-a avertizat că va fi așa. (Matei 10:24, 25). Ei nu sunt mai imuni sau dispensați de asemenea rău tratament decât a fost El. Ei, deasemenea, asemenea Lui, trebuie să-și păstreze integritatea lor înaintea lui Dumnezeu sub încercări și probe violente pentruca să participe cu Christos în justificarea lui Iehova ca Suveran Universal, acela de a cărui voie este totdeauna bine a asculta, chiar cu prețul marelui suferințe și ocară. Deaceia, cu toate că știu că spre a încerca a fi un proclamator ascultător al cuvântului Său înseamnă rușine, împotrivire, tratament violent, și denaturare de partea tuturor sectelor și cultelor religioase, Martorii lui Iehova nu s'au răscolat pentru descărcarea de îndatoririle și responsabilitățile lor ca Martori ai Săi. Ei au mărșăluit înainte, proclamând cuvântul divin „în public, și din casă în casă”. Intreaga „Creștinătate” știe că acești persistenți Martori ai lui Iehova au suferit ocări, bătăi, lișări și maltratări, jefuirea proprietății lor, închisori și tabere de concentrare, decapitări, împușcări, și alte morți violente.

³⁴ Simt ei că acum au avut destul? Nu. Martorii lui Iehova sunt încă hotărâți să meargă înainte. Ei merg înainte, până la marginele pământului. Pentruce? Pentrucă aceasta este calea ascultării și a credincioșiei chiar până la moarte. Ei știu că Cel Suprem, pe care ei îl servesc cu devotament, totdeauna li va ocroti pe această cale. Faptul că Iehova nu i-a justificat de șicanie și discuții în ochii lumii, nu-i întristează și nici nu-i slăbește. Că ei mai au de parcurs o cale înainte de ce ei vor fi justificați în bătălia Armagedonului prin victoria lui Iehova, aceasta nu-i descurajează sau să le slăbească mâinile în serviciul Său. „Pentrucă”, zic ei după cum a zis Căpitanul și Exemplul lor Christos Isus, „Domnul Iehova mă va ajuta; de aceea nu m-am rușinat, de aceea mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine.” (Isaia 50:7, *Am. Stan. Ver.*). Ei nu au fost rușinați prin suferințele și discreditarea în toată lumea ce a venit asupra lor. Ei știu că multe astfel de lucruri, sau și mai rele, li așteaptă în perioada de după războiu, când bestiala „uriciune a pustiirii” se ridică din abis spre a domina pământul în disprețul nelegiuit al guvernului teocratic al lui Iehova și al Fiului Său Isus Christos. Dar ei

știu că Atotputernicul Dumnezeu i-a ajutat în trecut, și i-a ajutat până acum, și nu-i va părăsi înainte în culmea suferințelor. Singura lor dorință și scop este să țină tare la integritatea lor față de El și să îndeplinească ordinațiunea lor dela El spre a fi Martorii Săi, și în acest mod să participe la justificarea numelui Său.

³⁵ Pentru acest motiv ei nu se răscoală împotriva înmulțirii pe mai departe a serviciului care este așezat asupra lor, spre a ajuta și sprijini oamenii de bine oboșiți cu cuvântul Său dătător de viață în anii următori de după război. Ei nu se trag înapoi dela desvoltarea serviciului lor. Ei privesc la el ca la un privilegiu mărit, chiar cu cheltuiala proprie, osteneală și persecuțiuni ce acestea înseamnă. „Privind înainte spre Isus autorul și desăvârșitorul credinței noastre,” ei sunt tari, deoarece ei văd că El a îndurat astfel de lucruri în cel mai înalt grad. Și așa, întrucât ei „se uită cu luare aminte la Cel ce a suferit o astfel de împotrivire față de Sine din partea păcătoșilor”, ei sunt apărați de descurajare și căderea de oboseală în mințile lor. (Evrei 12:2, 3). Ei admiră cum, în ciuda contradicțiilor, persecuțiilor, și a morții crude ce-L aștepta pe Conducătorul lor la fortăreața religioasă a Ierusalimului, totuși, „când s'a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim”. (Luca 9:51). Astfel Martorii lui Iehova de astăzi își ridică fețele lor aspre asemănătoare cremenei spre a străpunge ostilitatea împotrivitorilor și spre a înainta cu lucrarea de mărturie. Ei știu că rezultatul va fi glorios, și nu unul de rușine și de încurcătură confuză. Nemișcați de fețele arzătoare ale dușmanilor religioși și politici, ei îndrăznesc să vestească cuvântul lui Dumnezeu fără însăpământare sau compromis. Ei nu-și pierd curajul înaintea mulțimii și pompozității dușmanilor lor. Dacă ei fac aceasta, atunci Iehova îi face să roșească înaintea aștorfel de dușmani, fiindcă frica de om angajează pe o persoană într'o cursă. Ieremia 1:8, 17; Proverbe 29:25.

³⁶ Cititorilor noștri nu trebuie să li se spună că înșelătorii religioși și prietenii lor lumești, condamnă pe Martorii lui Iehova cu toate facilitățile judiciare, dela catedră, prin presă și radio la dispoziția lor. Dar servii sunt mișcați numai de ceea ce Iehova cugetă despre ei. Conștiința că El este de partea lor ca Justificatorul lor ceresc, ei provoacă opoziția combinată și zic: „Cel ce mă îndreptățește este aproape: Cine va vorbi împotriva mea? Să ne înfățișăm împreună! Cine este potrivnicul meu? Să înainteze spre mine! Iată Domnul Dumnezeu mă ajută: cine mă va osândi? Intr'adevăr, se prefac cu toții în zdrențe ca o haină: molia îi va mânca”. (Isaia 50:8, 9, *Am. Stan. Ver.*). Având pe Justificatorul lor cu ei spre a-i sprijini, ei sunt de acord pentru controvesa despre suveranitatea universală spre a merge înainte, cu ei înșiși de partea lui Iehova, indiferent dacă întreaga lume este de partea opusă ca adversari puternici și violență împotriva lor. Iehova, care este cu noi, este mai puternic decât toți aceia cari pot fi împotriva noastră.

³⁷ Falnicile haine religioase, acelea cari împodobesc papii, cardinalii, arhiepiscopii, episcopii, preoții și cavalerii precum și legionarii, nu hotărăsc cine este de partea dreaptă și cine va supraviețui viitoarea lichidare a controversei. Faptul de a servi și a fi un martor pentru

33. Pentruce nu s'a răscolit clasa „servului credincios și înțelept” de pe pământ împotriva faptului de a fi implinitori cuvântului lui Dumnezeu? și ce se poate dovedi de această?

34. Pentruce nu au fost ei rușinați de suferințele lor până aci? și pentruce sunt ei hotărâți să meargă înainte în credincioase?

35. Pentruce nu se răscoală ei împotriva înmulțirii pe mai departe a serviciului? și pentruce s'au ridicat față de o cremene?

36. Pentruce nu se tem ei să provoace glosta opoziției combinate?

37. Cum vor fi critici ca niște haine învechite și mânecate de molii? și cum va îndreptăți Iehova pe servii Săi?

Dumnezeul adevărului și al dreptății este ceea ce hotărăște pe cineva ca fiind de partea dreaptă. La lichidarea controversei amare prin bătălia Armaghedonului, Iehova va lupta și va dovedi acel fapt. În acea bătălie toți acei critici și persecutatori bogat împodobiți, ai servilor Săi credincioși, vor fi îndepărtați, întocmai ca niște haine zdrențuroase, învechite, și azvârlite de o parte. În comparație cu puterea lui Iehova ei vor fi așa de slabi ca și când ar putea fi consumați de o molie care mănâncă haine. Dar servii lui Iehova slabi în aparență, vor fi justificați în mod glorios pe vecie, prin prezervațiunea lor!

APRINZĂTORII FOCULUI MERITĂ DUREREA

³⁸ Dela 1918 d. Chr. Iehova a vorbit prin clasa „servului Său credincios și înțelept” sub Christos Isus. Controversa dintre ei și „Creștinătate” se mărește. Judecata națiunilor este în curs, și despărțirea „oilor” de „capre” este în progres. Necesitatea de a hotărî este impusă popoarelor. Prin organizațiunea „servului” Său, bunul sfat al lui Iehova și solemnul avertisment răsună poporului nedumerit, zicând: „Cine dintre voi se teme de Iehova, să asculte glasul servului Său! Cine umblă în întunec și n'are lumină, să se încreadă în numele lui Iehova, și să se bizuie pe Dumnezeu lui! Iar voi toți, cari aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe cari i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zaceți în dureri”. Isaia 50:10, 11, *Am. Stan. Ver.: deasemenea LXX și Lowth.*

³⁹ În acest timp de întunecime deasă asupra pământului și a popoarelor lui, „caprele” caută lumină la alții decât la Iehova. Ei clădesc focuri de ură și persecuțiune împotriva Martorilor lui Iehova și aruncă cu putere săgeți aprinse împotriva lor, săgeți pe cari numai un scut al credinței în Iehova le poate răci. Ei clădesc marea semnal de foc al unei organizațiuni mondiale pentru pace și securitate, spre a funcționa ca lumina conducătoare a acestei lumi. Afară de această săritură arzătoare, multe

făclii și scânteii, anume, conducători politici, religioși și sociali, cari scânteiază și cari fac să strălucească ochii oamenilor întunecați și le prinde imaginația. Înșelătoare lumini sunt acestea! Deja Naziștii și Fasciștii, cari au aprins focurile unei revoluțiuni mondiale, spre a face pe toți oamenii sclavi unei organizațiuni religioase și dictatorilor ei politici pentru o mie de ani, încearcă dezamăgire amară, și făcliile și scânteile lor ațâțate de poporul de jos, ca acele de *fuehrer, duce și caudillo*, nu scânteiază mai mult așa de faimos, ci toate sunt condamnate să se stingă în mărșăvia mondială crescândă. Victimele politice și religiei vor continua să umble mai departe în lumina altor focuri făcute de om și să fie captivate de către luminile strălucitoare înțelepte în felul lumii, cari au sărit afară din foc. Dar fie ca toți acești oameni să știe că aceasta scrie judecata lor de mâna puternică a lui Iehova, Dumnezeu. Ei vor zăcea într-o moarte dureroasă la bătălia Armaghedonului, pentru că atunci această lume se va sfârși.

⁴⁰ Iar voi, clasă a oilor! Alegeți voi să vă temeți de Iehova Dumnezeu în locul acelor lumini religioase, politice și economice ale acestei lumi? Dacă da, atunci ascultă vocea Servului Ales al lui Iehova, Christos Isus, după cum El vorbește acum prin clasa „servului Său credincios și înțelept” de pe pământ. Umblat-ai tu în întunecimea nelegiuirei acestei lumi și n'ai avut nici o lumină dela sistemele ei religioase și dela aliații lor politici și sociali? Astăzi tu trebuie să te lămurești că focurile artificiale, clădite de către conducătorii lumesti cari promet să clădească o lume mai plăcută, nu pot îndepărta întunecimea mondială sau să o împiedece să se îngroașe. Pune-ți, atunci, încrederea ta în numele lui Iehova și bizuește-te pe El ca Dumnezeu Atotputernic. Fă aceasta acum, în onoarea numelui Său. Atunci când apare justificarea numelui Dumnezeului tău și justificarea Servului Său Christos Isus, precum și a servilor asociați cu El, tu vei fi binecuvântat. Atunci tu vei umbla în viață vecinică în lumina Împărăției Sale, care este lumina Lumii Noi a dreptății. Apocalips 21.23, 24.

³⁸ Pentru ce este impusă necesitatea de a hotărî asupra popoarelor? și ce sfat și avertismente le dă Iehova prin servii Săi?

³⁹ (a) Cum au aprins mulți un foc și ei înșiși l-au imprumutat cu făclii? (b) Ce sfârșit vor avea acele cari continuă să facă aceasta?

⁴⁰ Ce îndemn este prin urmare dat clasei „oilor” care a umblat în întunec dar care se teme de Iehova?

(Watchtower din 1 Sept. 1945)

A PARARE PRIN CUNOȘTINȚA

„Căci ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argințul; dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea fine în viață pe cei ce o au.” — *Eclesiaștii* 7:12. Young.

IHOVA furnizează singura apărare practică pentru zilele de probă decisivă. Nimenea nu cunoaște mai bine decât El situația internațională prezentă și ce le mai înfruntă încă pe națiuni și pe popoare în viitor. Cu prevederea Sa despre această, El vede înainte ceea ce națiunile pot vedea sau refuza să vadă prin neascultarea avertismentului Său. Prevederea Sa despre calea pe care națiunile vor apuca-o, L-a făcut să spună cu mult înainte izbucnirea războiului total în 1914 și a teribilelor lui evenimente de după aceea de strămtorare a neamurilor, cu nedumerire, inimile oamenilor topindu-se de frică și

în așteptarea acelor lucruri cari se vor întâmpla pe pământ. (Luca 21:10, 11, 25, 26). Este sigur că Iehova Dumnezeu nu are o situație internațională în mâinile Sale la care El nu s'a așteptat sau n'a fost pregătit să-i facă față și cu care nu ar ști cum să procedeze.

² Având preștiință exactă despre felul cum se vor comporta națiunile sub prezentele împrejurări turburi, și ce cale de acțiune vor lua ele pentru viitor, Iehova

1, 2. (a) Pentru ce nu are Iehova în mâinile Sale o situație internațională, căreia El nu este pregătit să-i facă față? (b) Cum poate fi El așteptat să ne pregătească o apărare, și ce este aceasta?

pentru siguranță și rezultatul. Noi nu suntem în eroare cu privire la acel fapt, căci El a prezis acest rezultat, pentru avertizarea noastră. El este în mod perfect la curent despre ceea ce El va face atunci când momentul oportun în viitoarele afaceri ale lumii a sosit. Cine, atunci, înțelege mai bine decât El ce este paza cea mai bună împotriva oribilei siguranțe a viitorului? Fiind un Dumnezeu atât de prevăzător, și fiind considerat astfel de către întreaga omenire, se poate aștepta ca Iehova să ne furnizeze apărarea efectivă împotriva nedreptății permanente, a lucrurilor pe care El le știe că urmează să vie peste pământ și peste națiunile lui. Iehova a făcut astfel, prin facerea disponibilă a cunoștinței. Fie ca să vedem atunci, cum cunoștința dela El este o apărare sigură.

La cine vom căuta noi să câștigăm această cunoștință? Nu la preoțimea religioasă de înaltă considerație, oamenii de stat lumești și la conferințele lor internaționale, autorii proiectelor sociale și vrăjitorii economici ai lumii. Intrucât aceștia au o reputație pentru mare cunoștință, este totuși potrivit să întrebăm dacă ei, fie singuri sau toți puși împreună, posedă cunoștința cea dreaptă. Adevărata cunoștință nu este legată în mod nedespărțit cu pozițiile înalte în această lume prezentă. De 19 veacuri, cea mai mare crimă în calendarul criminalului, a fost comisă datorită ignoranței oficiale. În acest scop auzim mărturia în cuvintele unui martor ocular, care a zis:

„Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș. Ați omorât pe Începătorul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți, ne suntem martori ai Lui. ...Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Christosul Său va pătimi.” (Fapte 3:14-18. *Am. Stan. Ver.*). Un alt scriitor, care a văzut Victima crimei, zice: „Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o răndu-i-se Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n'a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia: căci, dacă ar fi cunoscut-o n'ar fi răstignit pe Domnul slavei”. (1 Corinteni 2:7, 8). Poporul de rând a urmat orbește pe conducătorii lor orbi și au participat la crima blestemată împreună cu conducătorii politici și religioși. Ce fel de cunoștință de apărare a fost pentru ei împotriva aducerii lor într-o cale de acțiune atât de dezastruoasă!

Du grija avertismentului lui Christos că, „dacă orb conduce pe orb, amândoi cad în groapă”, este înțelept pentru noi, să ne asigurăm de un singur lucru. Sunt conducătorii strălucitori ai lumii orbi față de faptele adevărate și față de adevărata chestiune a acestui al douăzecelea veac? Dacă da, atunci ei sunt incapabili să conducă poporul pe cărarea sigură a cunoștinței. Astfel, privește la felul cum vizualizează ei viitorul și cum propun și plănuiesc ei întâlnirea lui. După toate propunerile și recomandățiunile lor, cea mai mare amenințare a omenirii în generațiunile viitoare, este repetarea războiului global, și cea mai arzătoare trebuință a oamenilor este securitate împotriva lui. Intrucât prospectele victoriei Națiunilor Unite păreau încă confuze în Europa, reprezentanții națiunilor celor „patru mari” s'au adunat la Dumbarton Oaks,

Washington, D. C., dela 21 August până la 7 Octombrie 1944, spre a forma anumite propuneri în folosul unei organizațiuni internaționale pentru aducerea unei „păci vecinice”. După publicarea unor asemenea propuneri secretarul de stat american de atunci a invitat organizațiunile religioase ale țării să comenteze despre aceasta. În consecință, membrii proeminenți ai Ierarchiei Romano Catolice, intrunindu-se împreună în Washington, D. C., au editat o declarație. Aceasta a fost semnată de către șapte arhiepiscopi și trei episcopi, și a fost dată publicității în toată țara, devenind de atunci materiale de propagandă. După facerea recomandățiunilor lor și a vorbirii cu putere despre „legea morală”, ierarchii au încheiat declarația lor cu aceasta, ceea ce noi cităm:

„Ne stă în puterea noastră spre a introduce o eră nouă, eră după care popoarele au avut o dorință arzătoare veacuri de-a rândul, eră în care națiunile vor locui împreună în justiție și binefacere. Aceasta este o speranță creștinească pe care noi dorim să o realizăm speranța unei lumi în pace, o lume de state suverane cooperând la asigurarea tuturor oamenilor de a se bucura pe deplin de drepturile lor, o lume de oameni liberi și națiuni libere cu libertatea lor asigurată prin lege. Poate să vie războiul, dar dacă speranța noastră este realizată el poate să fie un războiu de pedepsire întrebuițat pentru a pune națiunile în afara legii. Prin toate suferințele și jertfele acestui războiu, noi ne-am reamintit și amintim astăzi cuvintele Șefului nostru Executiv, scrise la începutul declarației: „Noi vom câștiga acest războiu și în victorie noi nu vom căuta răzbunare, ci stabilirea unei ordine internaționale, în care spiritul lui Christos va domni în inimile oamenilor și a națiunilor”. Astfel de declarație a Ierarchilor a circulat în formă de pamflet sub titlul de „Cărarea păcii durabile”.

La 8 Mai 1945 pacea a fost declarată în Europa, și ziua următoare șeful din Vatican al acelor Ierarhi, s'a rugat în public, la radio, pentru pace în Europa, pentru ca urechile întregii lumi să audă. El a citat profeția lui Ezechiel 36:26,28, care se aplică, nu națiunilor acestei lumi, ci poporului consacrat al lui Iehova, Israelului Său spiritual. Dar ignorând acel fapt, Pius XII a aplicat-o națiunilor lumești, când a încheiat cu aceste cuvinte:

„Fie ca Domnul Dumnezeu să binevoiască a crea acest spirit nou, spiritul Său, în popoare, și mai ales în inimile aceloră, cărorora El le-a încredințat responsabilitatea stabilirii păcii viitoare. Atunci, și numai atunci, lumea renăscută, va evita întoarcerea biciului tunător al războiului și va domni o frățietate adevărată, stabilă și universală, și acea pace garantată de către Christos chiar și pe pământ, aceloră cari au voință să creadă și să se încreadă în legea Sa a iubirii (New York Times din 10 Mai 1945).

În ciuda tonului cucernic al ambelor declarații Ierarchicale de mai sus, ambele declarații trădează o deplorabilă ignoranță, o primejdioasă lipsă de cunoștință. Unde pot episcopii arăta din Biblie că Dumnezeu, pe care ei susțin că-L reprezintă, a pus acum în cadrul puterii omului de a introduce eră după care poporul a dorit întotdeauna, în care națiunile vor înlocui împreună în justiție și binefacere? „Speranța creștină”, pe care episcopii spun că doresc să o realizeze, cum poate ea fi speranța apostolului Petru, care a spus cum Dumnezeu va nimici această lume prezentă și va crea o nouă lume dreaptă, zi-

3. Pentru ce ne trebuie să căutăm să câștigăm asemenea cunoștință prin mijloacele aceloră din pozițiile înalte ale acestei lumi, și ce mare exemplu istoric avem, care ne avertizează împotriva acestuia?

4. (a) De ce un lucru, atunci, trebuie să fim înțelepți în a ne asigura înainte de a urma conducătorii lumești? (b) Cum vizualizează viitorul propunerile dela Dumbarton Oaks, și recomandările de după aceea ale episcopilor Catolici americani?

5. Cum vizualizează șeful Vaticanului viitorul într-o emisiune radiodifuzată în următoarea zi după pacea din Europa.

6. Ce trădează ambele cele declarații Ierarchicale, și ce întrebări potrivite punem noi despre declarațiile episcopilor?

când: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea”. (2 Petru 3:13, *Versiunea Douay*). Acei episcopi zic că ei speră să vadă stabilită o ordine internațională „în care să domnească spiritul lui Christos”. Dar cum știu ei că aceasta nu va dovedi a fi în realitate anticreștina „uriciune a pustiirii” pe care a prezis-o Christos că se va ridica la acest timp al istoriei umane? — Matei 24:15.

7 Mai mult încă, unde arată rugăciunea lui Pius XII că el ia cunoștință despre Psalmul 46:7-9, care atribuie lui Iehova Dumnezeu ștergerea vecinică a războaielor? psalm care zice: „Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi. Veniți și priviți lucrările Domnului (Iehova), pustiirile pe cari le-a făcut El pe pământ. El a pus capăt războaielor până la marginea pământului: El a sfărâmat arcul și a rupt sulița, a ars cu foc carăle de război.” (*Douay*). Cuvintele papei despre o „lume renăscută” a frățietății adevărate, stabile și universale și cu o „pace garantată de către Christos chiar și pe pământ” sunt amăgitoare. Dar unde sunt ei de acord cu cuvintele lui Christos Isus, când El zice că această lume se va sfârși într'un timp de strămtorare asemenea căruia omenirea n'a cunoscut vreodată? (Matei 24:14-22). În nici un caz nu sunt ei de acord, dar cuvintele acestui autointitulat „vicar al lui Christos” ajută la așezarea temeliei internaționale pentru împlinirea profeției, la 1 Tesaloničeni 5:3, care spune: „Când vor zice pace și liniște! atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”. — *Douay*.

8 Declarațiile de mai sus atât ale papei cât și ale episcopilor, au fost în mod larg aclamate de către politicieni, predicatori protestanți, și de către editorii și scriitorii revistelor și ziarelor. Toate acestea descopăr ignoranța generală de pretutindeni în „creștinătate”, în rândurile de sus și cele de jos, a cărei realități compromite națiunile și popoarele. Primejdia cea mare pentru toate națiunile nu este izbucnirea unui nou războiu global între națiunile pământului. Este izbucnirea războiului universal al Armagedonului, între organizațiunea lui Dumnezeu și organizațiunea Diavolului, cu toate națiunile pământului de partea Diavolului și împotriva Impărăției lui Dumnezeu. Evenimentele mondiale dela 1914 sunt de acord cu profeția sfântă că noi am ajuns lichidarea acestei organizațiuni mondiale. Catastrofa mondială a Armagedonului este încotro mășăluesc acuma națiunile, chiar sub stindardele și lozincele păcii. Iehova Dumnezeu prin Christos Isus, Regele lumii Sale noi, va nimici pe toți partizanii și susținătorii acestei lumi vechi și instituțiunile ei. Atunci, după asemenea nimicire, ei vor stabili, fără mâini omenești, lumea nouă promisă, în care locuiește dreptate cu pace pentru vecinicie. Numai cunoștința din cuvântul lui Dumnezeu, din Biblie, este o apărare împotriva măturării împreună cu politicianii, financierii și a preoțimeii religioase. În marșul lor voluntar spre nimicire la Armagedon.

9 Oamenii de astăzi au un drept să cunoască că starea „creștinătății” religioase, este contrapartea modernă a celei a vechiului Israel, și că soarta lui Israel este cuvenită asupra „Creștinătății” la Armagedon. Cu privire

la motivele pentru aceasta, profetul lui Iehova a zis: „Harfa și alăuta, timpana, flautul și vinul le înveselesc ospețele; dar nu iau seama la lucrarea Domnului (Iehova) și nu văd lucrul mâinilor Lui. Deaceea poporul meu (mărturisit) va fi dus pe neașteptate în robie; boerimeului va muri de foame, și gloata lui se va usca de sete. Deaceea își și deschide locuința morșilor (groapa) gura, și își lărgește peste măsură gâtul, ca să se pogoare ea marea și bogăția Sionului, cu toată mulțimea lui gălăgioasă și veselă”. (Isaia 5:12-14, *Douay*). Aceeași lipsă de apărare prin cunoștință a scopurilor lui Dumnezeu este arătată a fi îngrozitoare în cuvintele următoare ale lui Dumnezeu, zicând: „Ascultați cuvântul Domnului, copiii lui Israel! Căci Domnul are o judecată cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu e cunoștință de Dumnezeu în țară. Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!” (Osea 4:1, 6, *Am. Stan. Ver.*). Astfel de cuvinte profetice arată cu putere, că oamenii nu pot să privească spre preoțimea Catolică și preoțimea protestantă, ca spre preoțimea lor, care să-i învețe despre Dumnezeu și să-l țină în așteptare pentru mântuirea vecinică în Noua Lume a dreptății.

GUNOȘTINȚĂ FALSĂ

10 Oamenii înclinați spre religie se înșală pe ei înșiși când își închipuie că darurile lor de jertfă de bani, făcute preoților și predicatorilor, „jertfa litughiei”, precum și riturile și ceremoniile religioase, pe cari le execută preoții, ar avea vreo valoare înaintea lui Dumnezeu și îi va pune la adăpost de Armagedon. Omul înțelept, inspirat cu cugetare dreaptă, a zis: „A face dreptate și judecată, este mai plăcut Domnului decât jertfele”. (Proverbe 21:3, *Am. Stan. Ver.*). Unii cititori pot să cugete că comentariile de mai sus, bazate pe citațiunile din profeție, sunt cuvinte asarine împotriva preoților idolatrizați. Dar că acum a venit momentul ca să fie rostite, să-i lăsăm să considere alte cuvinte ale profeției, în care Dumnezeu declară ce dorește El dela adevărații închinători ai Lui: „Deaceea îi voi biciui prin prooroci, și voi ucide prin cuvintele gurii Mele, și judecățile Mele vor străluci ca lumina! Căci bunătate doresc nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot!” (Osea 6:5, 6, *Am. Stan. Ver.*). Christos Isus a citat odată acele cuvinte religioniștilor din ziua Sa, pentru a accentua că Dumnezeu nu s'a schimbat în cecece El dorește și cere. Condițiunea lui Dumnezeu a cunoștinței, mai ales din partea acelor cari mărturisesc a servi ca preoțimea Sa, este din nou stabilită la Maleachi 2:7, 8: „Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor. Dar voi v'ați abătut din cale, ați făcut din Lege un prilej de cădere pentru mulți, și ați călecat legământul lui Levi, zice Domnul Oștirilor”. — *Am. Stan. Ver.*

11 Legământul lui Levi era cu privire la preoțime, și mai întâi a început cu Aaron, fratele lui Moise, nepotul lui Levi. În conformitate cu titlurile conferite asupra lui, papa Cetății Vaticanului și Ierarchia sa, nu poate să scape izbindu-se de acele cuvinte ale profetului lui Iehova.

7. Ce întrebări potrivește punem noi despre declarația Papiei, și pentru ce ajută Papa la punerea temeliei?

8. (a) Ce descoperă ignoranța generală de pretutindeni în „Creștinătate”, și care este acuma adevărata primădie pentru toate națiunile? (b) Care este apărarea noastră împotriva măturării înainte spre nimicire?

9. Ce drept au toți oamenii să știe despre „Creștinătate” și soarta ei, și ce profeții arată cauzele pentru aceasta?

10. Cum se înșală oamenii pe ei înșiși în legătură cu operațiunile preoțimeii, și ce arată cuvântul lui Dumnezeu a fi condițiunile lui despre acestea?

11. Cum învețe aceste cuvinte ale lui Maleachi pe Papa și pe toți ceilalți preoți, și ce necesită oamenii spre a se înfățișa împotriva aiurărilor?

Maleachi, pentru că în anul 1150 d. Chr. aceste cuvinte erau scrise Papei de către Bernard, Abate de Clairvaux: „Cine ești tu? — Mare preot, Episcop suprem. Tu ești Prințul Episcopilor, tu ești Moștenitorul Apostolilor. Tu ești Abel în demnitatea de primat, Noe în guvernare, Abraham în rang patriarchal, în ordin Melchisedec, IN DEMNITATE AARON, în autoritate Moise”, etc. Dela papa în jos, preoții, prin crezurile religioase, tradițiuni și mascaradă, au ținut poporul în ignoranță despre legea lui Iehova Dumnezeu și în afară de armonie cu ea; și astorfel de preoți ale căror buze nu au păstrat cunoștința, se aplică cuvintele lui Isus: „Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n'ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre”. (Luca 11:52 *Goodspeed*). Cu siguranță poporul care caută securitate și protecție adevărată, nu pot să privească spre astfel de preoți și aliații lor politici, pentru apărare împotriva Armagedonului. Ceeace poporul necesită este dreapta cunoștință, care le va expune pe acești conducători religioși și politici imunizându-i astfel împotriva amăgitoarei desfășurări a cunoștinței pe care acei conducători mondiali o pun înainte.

12 Oamenii trebuie să știe că religia este dușmanul lui Iehova Dumnezeu. Cu toate că organizațiunile religioase nu admit aceasta. Dar: contrar acestei căi, toți aceștia se interpun în afacerile lumesti politice, sociale și comerciale, și contrar legăturii de prietenie pe care ei cu toții o țin cu această lume veche, pentru aparențe respectuoase, este clar că asemenea organizațiuni religioase nu știu ce înțelege Iacob 4:4, când zice: „Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrășmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea, se face vrășmaș cu Dumnezeu”. (*Douay*). Deaceea este o apărare pentru oameni să știe că asemenea adulter și curvie spirituală cu această lume erau prezise în Apocalips, capitolul 17, unde întreaga organizațiune religioasă a acestei lumi, este simbolizată ca „curva cea mare”, a cărei nume este Babilon, mama curvelor și care s'a datat la curvie spirituală cu domitorii politici, profitorii și oamenii comerciali ai acestei lumi. (Apocalips 17:1-5, *Douay*). Mai mult încă, profeția lui Iehova, la Isaia 23:15-18, a înștiințat dinainte că această curvă religioasă va fi neglijată în decursul războiului mondial I de către Națiunile Unite. Intocmai după cum cetatea religioasă-comercială a Tihului a fost neglijată și uitată cu multe veacuri înainte. Profeția arată că, după ce această „curvă” religioasă și-a venit în fire din războiul mondial I, ea va încerca din nou să-și pună înainte cea mai plăcută aparență a ei și să radiodifuzeze cea mai dulce sunătoare propagandă, pentru că să câștige urechile politice ale întregii „Creștinătăți”, cuprinzând toate țările democratice și liberale, astfel ca America.

13 „La harfa și străbate cetatea, curvă dată ultării; cântă bine, cântă-ți cântecele de mai multe ori, ca iarăși să-și aducă lumea aminte de tine”. (Isaia 23:16, *Douay*). Dela căderea dictatorilor politici Naziști și Fasciști, organizațiunea religioasă a curvei este auzită cântând cu toată inima, cântece ispititoare despre democrație, lege morală, spiritul de iertare, cele patru libertăți, drepturile naturale ale omului, suveranitatea națiunilor, Charta Atlanticului, organizațiune mondială democratică cu resurse de a constrânge națiunile în afara legii prin măsuri militare, etc.,

etc. Vezi cum conducătorii politici, sociali, judiciari și literari ai lumii democratice se abat după gura plăcut sunătoare a acestei „femei străine”, laudă frumusețea ei religioasă și sunt de acord că ceace lumea de după războiu necesită, este mai multă curvie a ei, deghizată în mod inocent ca „mai multă religie”. Ce să facă acum oamenii cari iubesc dreptatea? Ce este ocrotirea lor împotriva mergerii alături de captivanta „femeie străină” religioasă și a căderii în groapa adâncă, în care ea conduce națiunile la Armagedon? Să se apere!

14 Apărarea celor ce iubesc dreptatea este cunoștința cuvântului lui Dumnezeu, care ne informează: „Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la învățătura mea, ca să fii cu chibzuință, și buzele tale să aibă cunoștință. Căci buzele femeii străine strecoară miere, și cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul; dar la urmă este amară ca pelinul, ascuțită ca o sabie cu două tășuri. Picioarele ei pogoară în moarte, pașii dau în locuința morților (groapă). Așa că ea nu poate găsi calea vieții, rătăcește în căile ei (căile ei sunt schimbătoare, între Nazi-Fascism și democrație), și nu știe unde merge”. (Proverbe 5:1-6). „Gura unei femei străine (*Douay*) este o groapă adâncă pe cine vrea să-l pedepsească Domnul (Iehova), acela cade în ea”. (Proverbe 22:14). Domnitorii lumesti fac pe Iehova Dumnezeu să-l pedepsească, întrucât se plimbă braț la braț cu „femeia străină” a religiei organizate. O persoană oarecare, nerăbdătoare de a scăpa de a fi pedepsit de către Domnul Dumnezeu, și de a cădea în nimicire la Armagedon, va uita religia, și va căuta cunoștința, spre a fi condus de ea. Aceasta este apărarea dată de Dumnezeu, împotriva fățarnicilor religioși cu gura evlavioasă: „Cu gura lui omul nelegiuit pierde pe aproapele său, dar cei neprihăniți sunt scăpați prin știință (cunoștință)”. (Proverbe 11:9). Conducătorii lumesti, religioși și politici, sunt educați în teologie, știința politică și diplomație, drept internațional, etc. Ceeace spun ei oamenilor poate să semene întocmai ca cunoștința, totuși ea este cunoștință falsă.

15 Aceia cari vor apuca vieță în Lumea Nouă a dreptății, sunt avertizați împotriva așanumitei „cunoștințe”, care este o parte a acestei lumi. După cum apostolul Pavel a zis unui tânăr, pe care-l instruia: „Timotee, păzește ce ți s'a încredințat: ferește-te de flecăriile lumesti și de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel, pe care au mărturisit-o unii și au rătăcit cu privire la credință”. — I Timotei 6:20, 21. *Goodspeed*.

IZVORUL CUNOȘTINȚEI

16 *Cunoștință*, așa după cum este folosit cuvântul în Sfânta Scriptură, înseamnă, prin urmare, informațiune sau mărturie primită dintr'un izvor adevărat. Înseamnă nu numai informațiunea însăși, ci și cunoașterea ei sau a avea-o ca o parte a magaziei și echipamentului nostru mintal. Din paragrafele de mai sus, este evident că această lume a veacului al douăzecilea cu „epoca ei a inteligenței”, nu este fântâna dătătoare de vieță a cunoștinței. Omul înțelept, care ne informează că „cunoașterea înțelepciunii este o apărare, ne spune: „Frica de Iehova este începutul (sau, partea principală) științei; dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura”. (Proverbe

12. Pentru apărare, ce trebuie să știe oamenii despre religie și organizația ei, și ce cele amăgitoare presice profeția că va lua religia după războiul mondial?

13. Ce face acum „curva ilioară”, și cu ce succes?

14. Care este apărarea împotriva ei, așa după cum este declarat în cuvântul lui Dumnezeu, și cum vom scăpa de a fi urși de către Domnul Dumnezeu?

15. Ce avertisment dă Scriptura cu privire la falsă cunoștință?

16. Ce este înțelesul „cunoștinței” și cum să începem să o căștigăm?

1:7, *Am. Stan. Ver.*). Omul nu poate începe să primească cunoștință, dacă el nu se teme de Iehova Dumnezeu. Și pentru ce nu? Pentru că Iehova este acel Izvor Adevărat dela care descinde cunoștința. Cu privire la teama de Dumnezeu, ca o condițiune a cunoștinței, este scris: „Frica de Iehova este curată, și ține pe vecie”. (Psalm 19:9, *Am. Stan. Ver.*). Aceasta înseamnă că teama de Iehova va fi pentru totdeauna, pentru că El este Supremul nemuritor, și singurul Dumnezeu adevărat și viu. Aceia cari vor trăi pentru vecie, trebuie să se teamă de El.

¹⁷ Fiind curată, teama de Iehova nu are așa dar nici o legătură cu teama superstițioasă și reverența plătită preoților cu titluri înalte și somptuos îmbrăcați, și actor personajii proeminente ale acestei lumi vechiu. Teama de asemenea creaturi se contrariază cu teama Creatorului și în cele din urmă o împulzește afară. Deaceia teama de om duce pe oameni într-o cursă, ca prizonieri ai aceluia cari sunt împotriva celor mai bune interese ale omului. (Proverbe 29:25). Ea face pe oameni să devină servii celor înalt stimați ai acestei lumi, și să ia parte la executarea tuturor lucrurilor egoiste, necurate, pe cari ei le proiectează. Teama de Iehova ne ocrotește împotriva astorfel de domnitori mondiali, amăgiți și fals informați. Cunoștința care are avantajul peste bani ca o putere protectoare, nu vine dela sau prin asemenea oameni necurați, cari încearcă să bage pe alți oameni în frică, în spaimă și în reverență față de ei. Aceasta vine dela Creatorul, care știe toate lucrurile și dela care niciunul dintre domnitorii pângăreți cu această lume, nu-și pot ascunde faptele lor nepotrivite. „El care învață pe om cunoștința, s'ar putea ca El să nu știe?” — Psalm 94:10.

¹⁸ Deoarece Dumnezeu învață pe om cunoștință, nici un preot sau alt om învățat sau de știință nu poate adăuga ceva la fondul de cunoștință a lui Dumnezeu. Este nebunie pentru preoții și călugării religioși de a adăuga tradițiuni omenesti cuvântului scris al lui Dumnezeu. Este disprețuitor de Dumnezeu pentru ei să zică că cunoștința lui Dumnezeu, așa cum este cuprinsă în paginile Bibliei, este incompletă fără aceste tradițiuni și precepte făcute de om. Asemenea tradițiuni simpli dovedesc a fi mincinoase. „Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat. El este un scut pentru cei ce se încred în el. Nu adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să nu te pedepsească, și să fii găsit mincinos”. (Proverbe 30:5, 6). Spre a câștiga adevărata cunoștință, trebuie ca cineva să pună de o parte aceste tradițiuni ale oamenilor ca fiind o piedică mai degrabă decât o contribuție la cunoașterea lui Dumnezeu. În dovedirea că asemenea tradițiuni religioase nu sunt numai nefolositoare, ci și prezumțioase, profetul lui Iehova întreabă: „Cine a cercetat spiritul Domnului (Iehova), și cine L-a luminaț cu sfaturile lui? Cu cine s'a sfătuit El, ca să ia învățătură! Cine L-a învățat cărarea dreptății? Cine L-a învățat înțelepciunea și L-a făcut cunoscut calea priceperii?” (Isaia 40:13, 14). Acele precepte și tradițiuni religioase, nu sunt o parte a cuvântului lui Dumnezeu scris, deoarece El nu le-a inspirat și ele nu sunt parte din cunoștința pe care o dă El.

¹⁹ Persoana meditativă, înțeleaptă, care examinează faptele minunate ale lui Dumnezeu în creațiune, se simțeste posedat de o teamă a Creatorului său, fără să știe

că numele Creatorului este Iehova. Dar națiunile numite „păgâni” deasemenea privesc minunile naturii și nu se tem de Iehova Dumnezeu, ci se închină manifestărilor și forțelor naturii, ca Dumnezeu, și astfel se închină demonilor, inclusiv „prințul demonilor”. Satan Diavolul. Prin urmare, spre a începe și a înainta în cunoștință, creatura umană trebuie să aibă o teamă inteligentă de Iehova. Singură o contemplare a lucrărilor creatoare a lui Dumnezeu, nu este destul pentru noi ca să câștigăm cunoștința luminată, care ne ocrotește împotriva marelui adversar al omului, care interpretează greșit chiar și înțelesul faptelor minunate ale creațiunii lui Dumnezeu. Este adevărat că Psalmul 19:1, 2, declară: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre El”. (*Traducere americană*). Dar limba pe care asemenea lucruri neînsuflețite ale creațiunii o vorbesc, și cunoștința pe care ele ne-o transmit, nu sunt suficiente. Limba lor nu ne informează despre cine este Dumnezeu, care e numele Său, cari sunt scopurile Sale față de omenirea îndurerată, cum Impărăția Sa, în mâinile singurului Său Fiu născut Isus Christos, va justifica numele Său și va confirma suveranitatea Sa universală. Chiar și un studiu cinstit al propriilor noastre corpuri umane și cum erau ele născute, poate să ne impresioneze adânc că „teoria evoluției” este o știință falsă și că există un Autor și Făcător inteligent. Dar acea impresie însăși nu ne comunică taina „corpului lui Christos”, care este Capul și biserica este corpul Său, nici despre cum Iehova va mai folosi pe Christosul Său.

²⁰ Este clar, așa dar, că în afară de asemenea lucrări ale lui Iehova Dumnezeu, noi avem nevoie de cunoștință dela El prin descoperirea Sa expresă, fie prin cuvântul vorbit, sau prin cel scris. Asemenea cunoștință descoperită El ne-a dat-o prin cuvântul Său scris, anume, Biblia. Ea este completă astăzi. Prin acel cuvânt înregistrat al lui Dumnezeu, dobândim noi informațiunea lămuritoare și mărturie despre Creatorul, Iehova.

²¹ Aceia cari leapădă Biblia, nu pot cunoaște pe Dumnezeu, și nici aceia cari socotesc tradițiunile umane ca fiind de egală autoritate cu Biblia, sau cari consideră o preoțime umană religioasă ca mult mai vitală și mai importantă decât ea, sau cari o studiază din punctul de vedere al așanumitului „înalt criticism”. „Înaltul criticism” nu este cunoștință. Este simplu un plan religios al lui Satan Diavolul, spre a ascunde cunoștința și a zăpăci mințile oamenilor cât și spre a ține pe oameni în întunec. El pune „critica” în poziția zadarnică de a fi superioară în inteligență Creatorului Bibliei și având mult mai multă și mai bună informațiune decât Autorul Bibliei, astfel ca să fie în măsură să o critice și să treacă peste corectitudinea, autenticitatea și încrederea ei. „Înălții critici” sunt defăimători de Dumnezeu, și sunt nebuni; și sfatul divin pentru apărarea noastră împotriva unora ca aceștia este: „Batjocuritorul caută înțelepciunea și n'o găsește (pentru că nu are temere de Dumnezeu), dar pentru omul priceput în relațiunea sa cu Dumnezeu) știința este lucru ușor. Depărtează-te de nebun, căci nu pe buzele lui vei găsi știința”. — Proverbe 14:6, 7. *Am. Stan. Ver.*, maginală.

²² Mai degrabă decât să încercăm să găsim defecte

17. Fiind această clar, cu ce nu trebuie să aibă legătură teama de Iehova, și de unde, atunci, vine cunoștința?

18. Pentru ce sunt percepțiile și tradițiunile oamenilor prezumțioase, și pentru ce trebuie să le punem de o parte spre a câștiga cunoștință?

19. Pentru ce este meditația lucrărilor creațiunii și a propriilor noastre corpuri umane suficiente spre a ne da cunoștința apărătoare?

20. Ce cunoștință prin urmare necesităm noi, și unde este ea disponibilă?

21. Pentru ce este numitul „înalt criticism” nu este cunoștință, și care este sfatul divin pentru apărarea noastră împotriva lui?

22. Cum trebuie să primim Biblia, și ce îndrumări ne dă propriul cuvânt al lui Dumnezeu, în ce privește cercetarea noastră după cunoștință?

și contradicțiuni de păreri în Biblie, astfel încât să o discredităm în ochii noștri, noi trebuie să o primim, așa după cum au făcut Christos Isus și apostolii Săi, anume, ca fiind cuvântul scris al lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne ridicăm vocea noastră în rugăciune către Autorul ei, să ne ajute să discernem adevărurile ei și să pricepem adâncimea învățătorei ei. Noi trebuie să o acceptăm ca pe cartea care conține cuvântul și poruncile Sale. Apoi, cu o iubire pentru învățatură, noi trebuie să săpăm în ea și să cercetăm prin ea, nu spre a descoperi lucruri îndoelnice și încurcături, ci spre a descoperi adevăruri prețioase și descoperiri de informațiune și instrucțiune vitală. Acestea sunt îndrumările pe care propriul cuvânt al lui Dumnezeu ni le dă, zicând: „Fide, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune, și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă o vei căuta ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Iehova, și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. Căci Iehova dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănitului, și păzește calea credincioșilor Lui”. — Proverbe 2:1-8, *Am. Stan. Ver.*

²³ Câștigarea unei astfel de informațiuni adevărate, este o apărare pentru cel ce va locui în buna pază a lui Dumnezeu. Este scris: „El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde sub aripile Lui, căci scut și pavăză este credințioșia Lui”. (Psalm 91:4). Spre a ne bucura de această apărare, noi trebuie să judecăm totul în conformitate cu standardul cuvântului lui Dumnezeu, având credință că cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și drept. Pentru că să avem credință, noi trebuie să fim familiari cu acel cuvânt; și dacă noi avem credință, noi vom folosi Biblia spre a ne ocroti. Aceasta este ceea ce apostolul înțelege, când zice: „Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău”. (Efeseni 6:16). Credința nu este scut de lemn, pe care săgețile celui rău pot să-l lovească, să-l aprindă și să-l ardă, lăsând pe cel în cauză fără apărare; ci cu credința noi putem înlătura săgețile otrăvite ale Diavolului, cari au de țintă să otrăvească mintea și inima împotriva lui Dumnezeu, printr-o îndoială care arde înăuntru în inimă, suspiciune și căutare de greșeli. Să nu se neglijeze sau să se ignoreze prin urmare mărturia Bibliei. Mărturia ei este sigură și de încredere: „Cuvântul Tău este adevăr”, zise Isus, care a venit jos dela Dumnezeu și-L cunoștea personal. — Ioan 17:17.

²⁴ Dumnezeu este izvorul mărturiei Bibliei; și că ea are putere de mântuire, unul dintre cei mai pătrunzători studenți ai Bibliei a zis unui tânăr: „Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, cari pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Christos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru că omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. (2 Timotei 3:15-17). Știind că Sfintele Scripturi sunt temelia înțelepciunii care duce la mântuire, deoarece Scripturile învață teama de Iehova. Înțelepciunea este în folosul cunoștinței, pe care noi o avem în conformitate cu cuvântul lui Dumnezeu. „Orice om chibzuit lucrează cu cunoștin-

ța (folosind-o ca ghid al său); dar nebunul își dă la iveală nebunia”. — Proverbe 13:16, *Am. Stan. Ver.*

²⁵ Cunoștința pe care o avem despre Dumnezeu prin cartea Sa inspirată, este indispensabilă pentru mântuire. Acest fapt este accentuat prin aceste cuvinte ale lui Isus către Iehova Dumnezeu: „I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viață vecinică tuturor acelorora, pe cari l-ai dat Tu. Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Christos, pe care L-ai trimis Tu. Sfintește-i în adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. (Ioan 17:2, 3, 17). Viața vecinică este un dar al lui Dumnezeu prin Christos Isus. Spre a fi în măsură să acceptăm acel dar, trebuie să devenim informați despre Dumnezeu și să fim în măsură să-L recunoaștem și să știm ce fel de favoruri ne întinde El. Christos Isus este canalul sau agentul lui Dumnezeu, prin care oferă viață vecinică omenirii căzute. Christos Isus este astfel întrebunțat, deoarece El este dreptul Serv Principal al lui Iehova. Necesitatea cunoașterii lui Christos Isus este așadar inseparabilă de aceea a cunoașterii lui Iehova Dumnezeu.

²⁶ Spre a scoate în evidență necesitatea cunoașterii lui Christos Isus, pentru că creaturile umane condamnate să fie îndreptățite spre viață vecinică, profetia lui Iehova de mult timp a declarat cu privire la Servul Său Christos Isus: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu (sau, va face pe mulți drepti), și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor”. (Isaia 53:11, *Am. Stan. Ver.*). Adică, prin cunoașterea dreptului Serv al lui Iehova, Christos Isus, și a suferit El durere pentru că să se dovedească vrednic să îndepărteze nelegiuirile noastre; și apoi prin exercitarea credinței în asemenea cunoștință despre Christos Isus, El devine instrumentul lui Dumnezeu pentru îndreptățirea celor credincioși spre viață vecinică. Nu toți vor accepta și câștiga asemenea cunoștință despre El, și să aibă credință în aceasta, dar atâția câți vor face aceasta, vor primi „îndreptățirea care dă viață”. — Romani 5:18.

²⁷ Când un om mulțumit în sine, încrezător și drept în sine, respinge instrucțiunea conținută în Biblie cu privire la Dumnezeu și Christosul Său, un astfel de om lucrează împotriva intereselor vieții sale. Ignoranța sa voită îl lasă descoperit în apropierea vicleană a acelorora cari caută rănirea sa. Aceasta îl condamnă la nimicire. „El va muri din lipsă de instrucțiune (din lipsă de înfrânare, trad. românească) și se va poticni din prea multa lui nebunie”. (Proverbe 5:23, *Am. Stan. Ver.*). Dar persoana cinstită care a fost informată cu adevărat despre Creator și a gustat din bunătățile Sale, dorește să știe mai mult desoré El. să-l servească bine. El zice: „Tu faci bine robului Tău, Doamne, după făgăduința Ta; învătă-mă să am înțelegere și pricepere, căci cred poruncile Tale”. (Psalm 119:65, 66, *Am. Stan. Ver.*). Deoarece Dumnezeu este izvorul central al informațiunii și cunoștinței, atunci cel ce-i place Lui, este acela care crește în minte, și el nu suferă în cele din urmă de vanitățile acestei lumi. „Căci El dă omului plăcut Lui, înțelepciune, știință și bucurie; dar celui păcătos îi dă grija să strângă și să adune,

25. Pentru ce este cunoștința lui Dumnezeu și a lui Christos prin cuvântul Său indispensabilă mântuirii umane?

26. Cum este necesitatea cunoașterii lui Christos Isus pentru a fi îndreptățit spre viață, prezintă de Isaia, și ce înseamnă cuvintele sale?

27. (a) Pentru ce mor nebunii, și ce să caute cel informat despre Dumnezeu? (b) În ce privește creșterea mintală, ce diferență este între unul care place lui Dumnezeu, și un păcătos?

23. Cum putem să ne bucurăm de apărarea adevărului?

24. Pentru ce sunt Scripturile temelia înțelepciunii, și ce este înțelepciunea?

ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu! Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt pentru păcătos". (Eclésiastul 2:26). Deoarece religioniștii nu sunt plăcuți lui Dumnezeu, ei „învăță întotdeauna, și niciodată nu sunt în măsură să vină la cunoștința adevărului". Ei fac greșala că privesc spre preoțimea religioasă pentru conducere și instrucțiune, deoarece preoții sunt aceia „cari au o formă de pietate, dar îi tăgăduiesc puterea". — 2 Timotei 3:1-7.

CUNOȘTINȚA PRIN MISTRARE.

²⁸ Unele dintre paragrafele de mai sus pot să fie luate drept lucruri aspre de către unele persoane. Dar nu orice instrucțiune pe care o dă Iehova este plăcută să o primești. Dacă, cu toate acestea, este primită cu umilință și s'a reflectat asupra ei, aceasta aduce rezultate plăcute. Aceasta printru că unele dintre instrucțiunile lui Dumnezeu vin în formă de mustrări și corectări, și aceasta în mod înțelept. Asemenea mustrări și corectări sunt foarte la timp, precum și necesare ca să țină pe servii Săi la făcerea de fapte bune și să umble pe calea sigură în mijlocul acestei lumi rău conduse. Biblia descoperă că toți Martorii lui Iehova în trecut, afară de Christos Isus însuși; au făcut greșeli și au avut nevoie de corecție. Din acest motiv Iehova Dumnezeu i-a mustrat aspru prin cuvântul Său, fie scris sau exprimat verbal prin profeții Săi. Tot astfel în timpurile moderne, Martorii lui Iehova au făcut greșeli datorită propriilor lor imperfecțiuni și pentru faptul de a fi încunjuțați de o lume religioasă. Prin mustrările cuvântului Său, Dumnezeu i-a luminat cu îndurare și i-a adus la sensurile lor. Clasa „servului rău" s'a ofensat de asemenea mustrări și măsuri corective; dar servii umiliți și prudenți ai lui Iehova s'au supus lor cu plăcere și au învățat din aceasta. Astfel proverbul este dovedit: „Cine iubește certarea (sau corecția), iubește știința; dar cine urăște mustrarea, este prost (stupid)". — Proverbe 12:-.

²⁹ Primind mustrarea pe calea dreaptă, clasa „servului credincios și înțelept", nu devine săracă spiritual, ci este onorată de către Dumnezeu cu privilegii pe mai departe de a-L servi: „Sărăcia și rușinea sunt partea celui ce leapădă certarea, dar cel ce ia seamă la mustrare, este pus în cinste". — Proverbe 13:18.

³⁰ Deoarece aceia cari batjocuresc pe Iehova și organizațiunea Sa, nu se bucură de a primi instrucțiune pe calea mustrării, ei se feresc de cuvântul lui Dumnezeu și de Martorii Săi, și astfel se întorc în lumea neînțeleaptă. Dar oricine dorește să învețe, să nu se teamă de a sta în fața mustrării și de a primi-o cu folos pentru sine". Batjocuritorului nu-i place să fie mustrat, deaceia nu se duce la cei înțelepți. Inima celor pricepuți caută știința, dar gura nesocotitelor găsește plăcere în nebunle (și astfel vorbește nebunește și ignorant)". (Proverbe 15:12, 14). Iehova nu ezită să corecteze pe poporul Său, deoarece El este credincios lor, și El știe că aceasta le va folosi. El a inspirat proverbul, știind că acesta este adevărat: „Lovește pe batjocuritor și prostul (observând aceasta) se va face înțelept; mustră pe omul priceput, (înțelegând starea sa imperfectă și păcătoasă înaintea lui Dumnezeu).

și va înțelege știința". (Proverbe 19:25, Am. Stan. Ver.). „Când este pedepsit batjocuritorul, prostul se face înțelept; și când se dă învățatură celui înțelept, el capătă știința". (Proverbe 21:11, Am. Stan. Ver.). Pentru asemenea motiv a instruit Pavel pe unul din corporațiunea „Bisericii lui Dumnezeu" să mustre în public faptele rele comise în public, pentruca din aceasta să beneficieze creștinii cari observă. El a zis: „Pe cei ce păcătuiesc, mustră-i înaintea tuturor, ca și ceilalți să aibă frică". — 1 Timotei 5:20, Am. Stan. Ver.).

³¹ Deaceia, când cineva este mustrat de Organizațiunea teocratică a lui Iehova prin reprezentanții ei, noi arătăm o bunăvoință falsă față de cel mustrat, dacă încercăm să-i arătăm simpatie, ajutându-l să se îndreptățească pe sine și-l facem să simtă că a fost nedreptățit prin mustrare. Dimpotrivă, noi să încercăm să vedem justețea mustrării și să ajutăm pe cel mustrat să vadă acest punct. Apoi noi înșine să încercăm să învățăm din asemenea observațiune, cum să croim cărări drepte pentru propriile noastre picioare, umblând în teama de Iehova, temându-ne să nu-l displacem. Aceasta este calea înțelepciunii, nu să ne răscolim împotriva corectării dela Cel Sfânt, Iehova, prin Organizațiunea Sa teocratică. Proverbul arată cine este cel înțelept și cel drept, zicând: „Dă înțeleptului, și se va face și mai înțelept, învață pe cel neprihănit, și va învăța și mai mult. Inceputul înțelepciunii este frica de Iehova; și știința sfinților este priceperea". (Proverbe 9:9, 10, Am. Stan. Ver.). Aprecierea cuvenită a relațiunii unuia față de Cel Sfânt, Iehova, este pricepută, și ea duce pe acesta la teama sănătoasă de El.

³² „Creștinătatea" nu are asemenea cunoștință și pricepere, și ea se răscolă împotriva mustrărilor, pe cari Dumnezeu le trimite împotriva ei, prin mesajul Martoriilor Săi. Din pricina ignoranței ei voită ea va fi nimicită în bătălia Armagedonului. Aceia cari doresc să evite soarta ei, nu se vor opune informațiunii și mustrărilor pe cari ea le refuză. Fără să știe mai întâi care este voia lui Dumnezeu, ei s'ar fi grăbit să intre pe aceeași cărare a păcatului pe care se grăbește ea spre Armagedon, și s'ar arăta nebuni. Sfârșitul nu ar fi bun. Deaceia cunoștința este apărarea lor, a fi fără ea, nu este bine pentru noi. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Lipsa de știință este o pagubă pentru cineva, și cine aleargă neghiobește înainte (fără a se opri mai întâi să constate voia lui Dumnezeu), o nimerește rău. Nebunia omului îi sucește calea; și apoi cârtește împotriva Domnului cu inima lui". (Proverbe 19:2, 3; Am. Stan. Ver.). Dacă afacerile noastre dau greș din cauza propriei noastre nebunii, și noi ne agităm împotriva lui Iehova Dumnezeu și-L blamăm pentru aceasta, aceasta nu ne va aduce niciun bine. Noi putem să fim ocrotiți împotriva unui asemenea rezultat prin căutarea în mod anticipat a informațiunii despre voia lui Dumnezeu.

INTREBUNȚARE PRACTICĂ

³³ Fără cuvenita instrucțiune, picioarele omului sunt grăbite să alerge în păcat, și deaceia este o pagubă pentru cineva să fie fără cunoștință. Numai cu cunoștința putem să percepem ignoranța generală în care se găsesc

28. Pentruce nu orice instrucțiune adevărată este plăcută să o primești, cum au primit-o faptoșii de cunoștință, și cel prost?

29. Pentruce, orădar, clasa „servului credincios și înțelept" nu devine săracă spiritual?

30. (a) Care este cauza batjocuritorului și ce a învățecelului în ce privește mustrarea instructivă? (b) Pentruce nu ezită Iehova să corecteze pe poporul Său, în conformitate cu proverbele?

31. Pentruce nu se ajută cel mustrat să se îndreptățească pe sine, și pentruce nu se răscolă împotriva corectării prin organizațiunea lui Dumnezeu?

32. Pentruce va fi „Creștinătatea", prin urmare nimicită, în Armagedon, și pentruce nu este bine acum a fi fără cunoștință?

33. În ce condițiune găsim noi a fi pe oamenii dispuși spre dreptate, și care este lucrul bun de făcut cu privire la aceasta?

multe persoane din lume dispuse spre dreptate, și noi apreciem că este o pagubă pentru ele, în vederea celor ce au să vină. Cel rău nu face ceva în legătură cu aceasta, spre a ajuta pe aceștia în lumina adevărului, ci mai degrabă plănuiesc să-i țină în întunecime mintală. Deci cei nelegiuți nu recunosc aceasta, acei oameni săraci, fără deosebire de rasă, naționalitate, sau culoare, și legături religioase, au un drept să vină la o cunoștință a adevărului. Dacă noi dorim să facem ceea ce este drept, vom recunoaște lipsa absolută de apărare a oamenilor împotriva a ceea ce amenință toată lumea în Armaghedon, și noi vom fi silitori să dăm unor asemenea primejdii ceea ce li se cuvine, informându-i despre primejdie și semnalându-le calea de scăpare. „Cel bun pricepe pricina săracilor, dar cel rău nu poate s'o priceapă”. — Proverbe 29:7, *Am. Stan. Ver.*

⁸⁴ Cum putem noi să arătăm respect pentru dreptul sau pentru cauza săracului, decât prin aceea că le dăm cunoștință despre Iehova și Impărăția Sa prin Christos Isus? Aceasta este de valoare mai mare decât banii, și este o mai mare apărare. Cei înțelepți în felul lumii în zădar îngrămădesc comori de bogății și de lucruri egoiste pentru aceste „zile din urmă”. În Armaghedon ei își vor arunca pe străzi argintul și aurul precum și bogățiile lor materiale, dar nici argintul și nici aurul lor nu vor fi în măsură să-i scape în zăua urgiei lui Iehova sau să le procure o cale de scăpare pentru a-și păstra viețile lor. (Ezechiel 7:19; Zefania 1:18). În timp ce banii pot fi o apărare temporară acuma, cunoștința noastră despre Iehova și scopul Său, este o apărare permanentă, împotriva

dezastrului în Armaghedon. Astfel aceasta are valoare față de bani și este mult mai excelentă decât ei. Ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argintul, dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea ține în viață pe cei ce o au”. — *Eclesiastul 7:12.*

⁸⁵ Dumnezeu prin urmare ne favorizează cu informațiunea și mărturia cu privire la sine însuși și la Guvernul Său teocratic, pentruca noi să putem să o punem în întrebuințare practică, pentru folosul altora, cât și pentru al nostru. Cunoștința nu este numai pentru propria noastră apărare, ci ne este dată pentruca noi deasemenea să o putem împărți și altora, cari au tot atât drept să o primească, cât am avut noi. Cunoștința pe care o avem, noi trebuie să o folosim bine, nu tocmai pentru a ne mândri cu ea și a ne angaja în controverse, și a provoca mânia în alții, ci spre a vorbi cumpătat în iubire, căutând prin aceasta bunăstarea altora. „Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră afată mânia. Limba înțelepților dă știință plăcută, dar gura nesocotiților improașcă nebunie”. (Proverbe 15:1,2). Aceasta este adevărul rostit în iubire, care edifică și construiește; și aceasta este metoda iubitoare, pe care o recomandă Scripturile, pentru aceia cari se străduiesc să fie educatori ai altora în cuvântul lui Dumnezeu al adevărului. (Efeseni 4:15). Cel înțelept nu caută controverse. Totuș, dacă pentru a face de cunoscut altora cunoștința Domnului, înseamnă a afăta persecuțiunea și opoziția acestei lumi și a instituțiilor ei, atunci noi le suferim, dar nu ne slăbesc mâinile în lucrarea noastră de educație.

(Continuare în numărul viitor)

84. Cum arătăm noi respect pentru cauza săracului, și pentru ce nu le dăm banii?

85. Pentru ce, prin urmare, ne este dată cunoștința, și cum o întrebuințăm limba înțelepților drept?

LUCRAREA IMPARĂȚIEI

CITITORII Turnului de Veghere apreciază acum faptul că **GUVERNUL TEOCRATIC** e în acțiune pe pământ, într-atât încât îi privește pe aceia cari sunt consacrați lui Iehova. Atât rămășița unsă cât și Ionadabii au privilegiul, din harul Domnului, să participe la suportarea cheltuelilor îndreptățite pentru executarea lucrării Impărăției. Contribuțiunile lor făcute direct biroului societății Watch Tower Bible and Tract Society din țara lor, vor fi o asigurare pentru ei, că banii vor fi întrebuințați cu cel mai bun folos pentru înaintarea intereselor Impărăției.

Această comunicare nu este o sollicitare pentru bani, ci o reamintire către toți aceia cari doresc să sprijine Impărăția lui Iehova că este bine să se facă din timp o îngrijire spre a participa în lucrare și să facă aceasta prin punerea la o parte a unei anumite sume în fiecare săptămână, în conformitate cu modul în care Domnul le dă prosperitate în viața financiară. Lucrarea lui Watch Tower Bible and Tract Society este să folosească banii contribuiți în modul cel mai economic, spre a face de cunoscut numele și Impărăția lui Iehova. Informațiune anticipată în ce privește suma probabilă care va fi contribuită în decursul anului de către aceia cari sunt interesați, ne face posibil să facem un plan pentru lucrare și pentru cheltuelile în legătură cu ea în mod corespunzător. Se

propune prin urmare ca după primirea acestui număr al *Turnului de Veghere* să adresați o cartă poștală Societății și păstrați o copie după ea ca un memorandum pentru voi în ce privește suma pe care ați promis-o și expediți scrisoarea imediat la Societate. Nu scrieți altceva decât următoarele:

Prin mila Domnului eu sper a fi în măsură să contribui la lucrarea de anunțare a Impărăției lui Iehova în decursul anului următor suma de Lei. . . . , pe care voi remite-o în astfel de sume și la astfel de date când voi putea găsi convenabil după cum Domnul mă binecuvintează cu prosperitate.

(semnat)

Adresați scrisoarea voastră la:

Asociația Martorii lui Iehova din România
Persoară juridică-morală
București 2 Str. Basarabia No. 38

Aveti în minte trebuința noastră pentru îndrumare de la Domnul și prezentați chestiunea înaintea tronului cerelesc al harului ca banii contribuiți să poată fi folosiți cu cel mai bun folos spre a anunța Impărăția.

(Watchtower din 1 Mai 1946)